MEDLEMSTIDNING NR 2 2004

DJURGÅRDAREN

Pris 40 kronor
www.dif.se

**VI LISTAR:
ARENOR, SOVENIRER,
MOTSTÅNDARE &
SKYTTEKUNGAR**

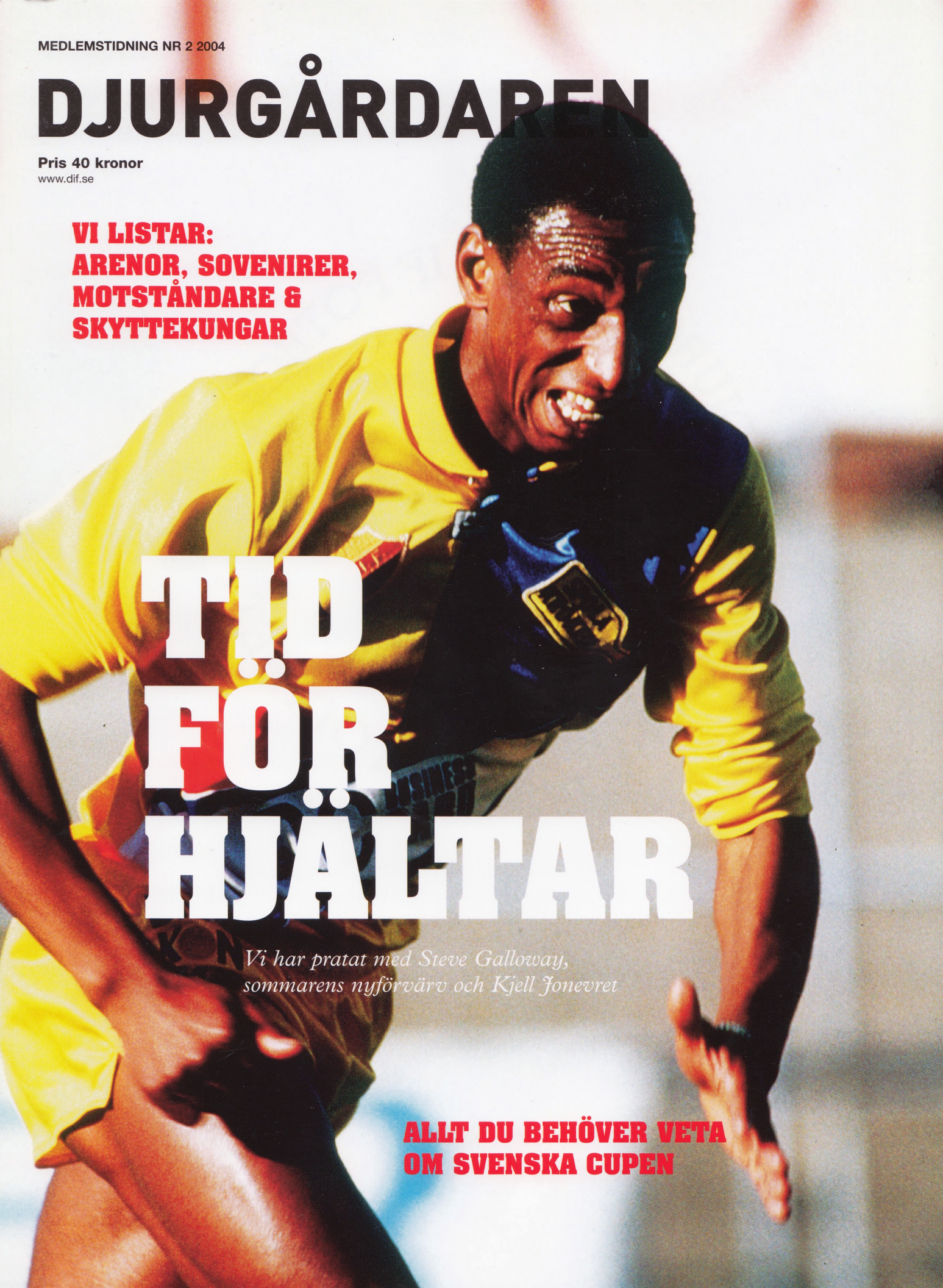

TID FÖR HJÄLTAR

Vi har pratat med Steve Galloway, sommarens nyförvärv och Kjell Jonevret

**ALLT DU BEHÖVER VETA
OM SVENSKA CUPEN**

DJURGÅRDENS IF FOTBOLL
18
D.I.F.
91
STOCKHOLMS STOLTHET

Adecco

adidas

AXA

CHILDHOOD
WORLD CHILDHOOD FOUNDATION

KAFFE
KAFFEKNAPPEN

VOLVO
for life

Quesada
www.quesada.se

STADIUM

ICA

ahlsell

BEWATOR

Bo Kredit

BEST WESTERN
FORESTA

FREDELLS
FÖR PROFFS OCH AMATÖR

hp
invent

LOKALTIDNINGEN
mitt i

office

POWER
HIT RADIO
106,3 - STOCKHOLMS BÄSTA DANS OCH R&B

CityMail

SLG
Stockholms Läns Grafiska AB

Östgöta Enskilda Bank
en del av Danske Bank

SVANSTRÖMS

SYNSAM
www.synsam.com

Djurgårdens sponsorer finns samlade på detta uppslag.
Vill du också synas?
Ring 08-545 158 00

Nr 15. D Torray

Läs mer om Steve Galloway på sidorna 18-23

Bild ovan: Steve på Guldfesten 2003

Läs allt om Svenska Cupen på sidorna 24-29

Bild ovan: Folkfest när Djurgården kommer på besök

Läs mer om våra största skyttekungar på sidan 34

Bild ovan: Något ur våra arkiv...

MEDLEMSTIDNINGEN

DJURGÅRDAREN

Utges av:
Djurgårdens IF Fotboll
Klocktornet Olympiastadion
114 33 Stockholm
Tel: 08-545 158 00
Fax: 08-545 158 01
www.dif.se
dif.fotboll@dif.se

ANSVARIG UTGIVARE:
Tomas af Geijerstam

PRODUCERAD AV:
Idébörsen, Manda HB

FOTO:
Bildbyrån

DIF FOTBOLL

STYRELSE 2004
Bo Lundquist,
Lars Erbom,
Torbjörn Althén,
Anders Beck-Friis,
Per Kotschack,
Gunnar Lundqvist,
Christer Magnusson,
Hans von Uthmann,
Ronald Åman

KANSLI
Bosse Andersson,
Marie Barth-Kron,
Stefan Svensson,
Karin Lehtonen,
Patrik Asplund,
Jonas Riedel,
Henrik Berggren,
Fredrik Segerblom,
Anna Magnusson,
Tomas af Geijerstam,
Albert Törsleff,
Johnny Brenemark,
Niklas Schulman

UNGDOMSKANSLI
Kerstin Eriksson,
Johan Wilny,
Christian Gentile
08-545 158 50

SOUVENIRER
Derbybutiken på Mäster Samuelsgatan
46 samt på hemsidan www.dif.se

SUPPORTERFÖRENINGAR
JÄRNKAMINERNA
08-783 79 77
www.jarnkaminerna.nu

DIF SUPPORTERS CLUB
08-765 50 38
www.idc.se/dsc/

DIF HOCKEY
08-556 108 00
www.difhockey.se

OMSLAG
Bildbyrån

OBS! FÖR EJ BESTÄLLT MATERIAL ANSVARAS EJ

VI TACKAR FÖR STÖDET I TURIN!

NY TRÄNARE NYA SPELARE SAMMA SÄSONG

Djurgården har under sommaren fått en ny tränare och fem nya spelare. Vi har spelat Champions League-kval mot Juventus så det händer en del i föreningen. Nu hoppas vi på att spela ihop laget snabbt och att vi klättrar i tabellen samt tar oss vidare i Svenska cupen. Äventyret i Europa fortsätter i september så man kan lugnt säga att det blir en ganska hektisk höst med många viktiga matcher. Se till att komma på matcherna och ge ert stöd nu när semestrarna är över.

Sedan hoppas vi snart kunna presentera var vi spelar våra hemmamatcher 2005. Vi som arbetar i föreningen och många med oss längtar hem till Stadion och det är det vi arbetar för.
Mer information kommer på hemsidan under hösten.

Planera in lördag 4 september då DIF Ungdom arrangerar DIF-Dagen ute på träningsanläggningen på Kaknäs. För varje år har det kommit mer och mer djurgårdare till DIF-Dagen vilket vi tycker är mycket roligt. Det blir tipspromenad, ungdomsmatcher och A-laget är där samt massor av andra aktiviteter för alla åldrar. Boka detta datum och ta med dig hela familjen till Kaknäs.

Medlemshemsidan på Internet fortsätter att utvecklas och vi vill gärna ha respons på vad ni tycker att vi ska förbättra. Vad saknar ni? Finns det någon som kanske vill skriva artiklar på dif.se tveka inte utan kontakta oss på kansliet så kanske just du kan vara med och hjälpa till utvecklingen av hemsidan.

Till sist vill vi bara uppmana alla att gå på matcherna och stöd Djurgården.

Hör gärna av er till oss om ni har frågor om Djurgårdens IF Fotboll.

Tomas af Geijerstam

08-545 158 00
dif.fotboll@dif.se

Här följer det preliminära spelprogramet för Djurgårdens IF 2004.

A–laget spelar sina hemmamatcher på Råsunda, Utvecklingslaget och Juniorerna spelar på Hjorthagens IP och damlaget spelar på Stadion.

Datum, tider och spelplats kan komma att ändras under säsongen. Håll koll på våra hemsidor för eventuella ändringar.

ALLSVENSKAN

Måndag 5 april Trelleborgs FF – Djurgårdens IF	*2–2*
Tisdag 13 april Djurgårdens IF – AIK	*3–1*
Måndag 19 april Helsingborgs IF – Djurgårdens IF	*1–1*
Söndag 25 april Djurgårdens IF – GIF Sundsvall	*3–1*
Söndag 2 maj Landskrona BoIS – Djurgårdens IF	*2–0*
Onsdag 5 maj SvC omg 2 Timrå – Djurgårdens IF	*1–3*
Söndag 9 maj Djurgårdens IF – Kalmar FF	*0–3*
Onsdag 12 maj IF Elfsborg – Djurgårdens IF	*0–0*
Tisdag 18 maj Djurgårdens IF – IFK Göteborg	*1–2*
Fredag 21 maj SvC omg 3 DIF – Helsingborgs IF	*3–1*
Måndag 24 maj Djurgårdens IF – Örgryte IS	*2–1*
Fredag 2 juli SvC omg 4 DIF – GIF Sundsvall	*3–2*
Onsdag 7 juli Halmstads BK – Djurgårdens IF	*2–2*
Onsdag 14 juli Djurgårdens IF – Malmö FF	*0–2*
Måndag19 juli Hammarby – Djurgårdens IF	*3–0*
Lördag 24 juli Djurgårdens IF – Örebro SK	*5–1*
Onsdag 28 juli CL Kval 2:1 DIF – FBK Kaunas	*0–0*
Lördag 31 juli Kalmar FF – Djurgårdens IF	*1-1*
Onsdag 4 aug CL Kval 2:2 FBK Kaunas – DIF	*0-2*
Lördag 7 aug DIF – Landskrona BoIS	*1-1*
Tisdag 10 aug CL Kval 3:1 Juventus - DIF	*2-2*
Söndag 15 aug DIF – Halmstads BK	*1-1*
Lördag 21 aug 16.00 Örgryte IS – Djurgårdens IF	
Onsdag 25 aug 21.00 CL Kval 3:2 DIF - Juventus	
Måndag 30 aug 19.00 Örebro SK – Djurgårdens IF	
Svenska Cupen kvartsfinal IFK Norrköping – DIF*	
Lördag 11 sept 16.00 Djurgårdens IF – Hammarby	
Måndag 20 sept 19.00 Malmö FF – Djurgårdens IF	
Torsdag 23 sept 20.00 AIK – Djurgårdens IF	
Söndag 26 sept 17.00 DIF – Trelleborgs FF	
Måndag 4 okt 19.00 IFK Göteborg – Djurgårdens IF	
Söndag 17 okt 15.00 Djurgårdens IF – IF Elfsborg	
Torsdag 21 okt Svenska cupen semifinal*	
Måndag 25 okt 19.00 GIF Sundsvall – Djurgårdens IF	
Lördag 30 okt 16.00 DIF – Helsingborgs IF	
Lördag 6 nov Svenska cupen Final	

* Speldag inte fastställd

** Alternativ speldag är onsdagen om DIF avancerar i CL-kvalet

UTVECKLINGSERIEN, B-LAG

Onsdag 21 april Djurgårdens IF – Hammarby IF *0–1*

Måndag 10 maj Assyriska – Djurgårdens IF *2–3*
Tisdag 25 maj BP – Djurgårdens IF *1–1*
Torsdag 27 maj Djurgårdens IF – AIK *2–0*

Tisdag 15 juni Djurgårdens IF – Assyriska *1–4*
Tisdag 29 juni Djurgårdens IF – BP *2–4*

Torsdag 15 juli 19.00 Djurgårdens IF – Hammarby IF
Torsdag 22 juli 18.00 AIK – Djurgårdens IF *2–6*

Måndag 16 aug 18.00 Assyriska – Djurgårdens IF
Tisdg 24 aug 19.00 Djurgårdens IF – AIK
Tisdag 31 aug 19.00 BP – Djurgårdens IF

Onsdag 1 sep 19.00 Hammarby – Djurgårdens IF
Tisdag 7 sep 19.00 AIK – Djurgårdens IF
Tisdag 28 sep 19.00 Djurgårdens IF – Assyriska

Torsdag 7 okt 19.00 Hammarby – Djurgårdens IF
Måndag 11 okt 19.00 Djurgårdens IF – BP

JUNIORALLSVENSKAN ELIT, NORR

Söndag 25 april Hammarby – Djurgårdens IF *3–1*

Tisdag 4 maj Djurgårdens IF – AIK *1–2*
Söndag 9 maj Piteå IF – Djurgårdens IF *0–2*
Lördag 15 maj Djurgårdens IF – GIF Sundsvall *1–2*
Lördag 22 maj Djurgårdens IF – Assyriska Föreningen *0–1*
Söndag 30 maj IK Brage – Djurgårdens IF *5–2*

Lördag 5 juni Djurgårdens IF – IF Brommapojkarna *2–0*
Lördag 12 juni Gefle IF – Djurgårdens IF *1–1*
Söndag 20 juni Djurgårdens IF – Degerfors IF *0–4*

Lördag 31 juli 14:00 Degerfors IF – Djurgårdens IF

Söndag 8 aug 14:00 Djurgårdens IF – Gefle IF
Onsdag 18 aug 19:00 IF Brommapojkarna – Djurgårdens IF
Söndag 22 aug 15:00 Djurgårdens IF – IK Brage
Lördag 28 aug 14:00 Assyriska Föreningen – Djurgårdens IF

Lördag 4 sep 15:00 GIF Sundsvall – Djurgårdens IF
Söndag 12 sep 14:00 Djurgårdens IF – Piteå IF
Lördag 18 sep 14:00 AIK – Djurgårdens IF
Söndag 26 sep 14:30 Djurgårdens IF – Hammarby

DAMALLSVENSKAN

Måndag 12 april Djurgården/Älvsjö – Karlslunds IF DFF *2–0*
Söndag 18 april Linköpings FC – Djurgården/Älvsjö *0–3*

Söndag 2 maj Sunnanå SK – Djurgården/Älvsjö *1–2*
Lördag 8 maj Djurgården/Älvsjö – Själevads IK *4–2*
Lördag 15 maj Djurgården/Älvsjö – Mallbackens IF *2–0*
Tisdag 25 maj Malmö FF – Djurgården/Älvsjö *1–1*
Måndag 31 maj Stattena IF – Djurgården/Älvsjö *1–4*

Måndag 7 juni Djurgården/Älvsjö – Bälinge IF *5–1*
Söndag 13 juni Umeå IK – Djurgården/Älvsjö *2–3*
Onsdag 16 juni Djurgården/Älvsjö – Hammarby IF DFF *6–0*
Lördag 19 juni Djurgården/Älvsjö – Kopparbergs/Göteborg *1–1*
Onsdag 30 juni Kopparbergs/Göteborg – Djurgården/Älvsjö *0–1*

Tisdag 13 juli Djurgården/Älvsjö – Linköpings FC *7–1*
Lördag 17 juli Karlslunds IF DFF – Djurgården/Älvsjö *1–4*

Lördag 4 sep 16:00 Bälinge IF – Djurgården/Älvsjö
Onsdag 8 sep 19:00 Djurgården/Älvsjö – Stattena IF
Lördag 11 sep 16:00 Själevads IK – Djurgården/Älvsjö
Lördag 25 sep 16:00 Djurgården/Älvsjö – Malmö FF

Onsdag 6 okt 18:00 Djurgården/Älvsjö – Sunnanå SK
Söndag 10 okt 14:00 Mallbackens IF – Djurgården/Älvsjö
Lördag 16 okt 14:00 Hammarby IF DFF – Djurgården/Älvsjö
Söndag 24 okt 14:00 Djurgården/Älvsjö – Umeå IK

Hellre **Johansson** än Henry

– Jag är Babis Stefanidis, säger den ene pojken.
– Jag är Oden, skriker den andre.
– Du får ju alltid vara Oden, kontrar en annan pojke som någon sekund senare nöjer sig med att vara – Bapupa.
Skådeplatsen är Bo skolas rastgård på Lidingö. Året är 2003. Annat var det när jag gick i plugget.

Att intresset för vår inhemska serie är stort, kan knappast ha undgått någon. Det spelar ingen roll om du är en 55-årig busschaufför som hellre tar en tupplur framför att se sportnytt – intresset märks! Och det går knappast att undvika det även om man försöker. Det jag syftar på är inte helsidorna i dagstidningarna eller de nästintill fullsatta arenorna. Det som jag lagt märke till på senare tid är det dagliga fotbollssnacket. Det är ingen nyhet att det pratas fotboll, det är jag fullt medveten om. Men det är intressant VILKA som pratar fotboll numera. Och framförallt, att det pratas svensk fotboll.

När jag var i tioårsåldern och i början på min fotbollskarriär spelades det fotboll jämt. Två gånger i veckan var det träning, men det sparkades på bollen likt förbannat veckans alla dagar. De gånger vi spelade ”spontant”, utan tränarens instruktioner på gräsplättar, skolgårdar och grusplaner skulle det sedvanligt delas in i två lag. Lagen som man helst ville representera hette då AC Milan, Barcelona och Manchester United. Spelarna man då ”skulle vara” hade namn som Van Basten, Ruud Gullit, Romario och George Weah. Svenska spelare som man inte ens ägnade en tanke spelade alla i utländska ligor. Super-Bo får ursäkta.

Det har nu gått nästan exakt tio år sedan min tio-årsdag. Jag spelar fortfarande fotboll om än inte lika ofta. Jag har under de senaste två åren vikarierat på olika skolor som lärare för lågstadieklasser och jag har på nära håll skådat utvecklingen i ”fotbollstugget”. Och det är en ofattbar skillnad. Om man frågar ett av barnen vad de vill bli när det blir stor är nedanstående svar standard idag som förr:
– Fotbollsproffs.
Det som är desto mer anmärkningsvärt är svaret på den självklara följdfrågan: I vilken klubb? Jag själv hade i samma ålder svarat AC Milan. Dagens fotbollsknattar svarar i 9 fall av 10 Djurgården, Hammarby eller AIK. Stoltheten för de lokala lagen har växt. Statusen har ökat. Intresset är idag så stort att till och med dagisbarn(!) diskuterar laguppställningar från de allsvenska matcherna. Ja, det är sant. Det var inte alls länge sedan jag satt och försvarade varför den Ouden skulle spela för en 5-åring. Han tyckte det var bättre att holländaren värmde bänken.

Den inledande dialogen i denna krönika är också ett bra exempel på förändringen. Idag ser man allsvenska spelare som idoler. Stjärnor. De må ha varit det när jag var knatte också, men vi såg dom som bleka träben i jämförelse med världsstjärnorna från söder. Idag är det tydligen högre status att vara Andreas Johansson på skolrasten än Thierry Henry.
– Henry, vem?

Zoran Lukic har tidigare beklagat sig över den svaga svenska fotbollsmentaliteten. Det tycks som om svenska fotbollsspelare ständigt nedvärderar sig själva i internationella sammanhang och övervärderar motståndaren. Jag är beredd att hålla med. Detta gäller inte enbart spelarna utan även media och publik. Ett bra exempel är proffstermens befästning i det svenska språket. Trots att nästintill alla allsvenska fotbollsspelare är heltidsproffs, i vissa fall med löner som får Göran Perssons månadssaldo att blekna, så betraktas de som amatörer. Hur ska man annars tolka det när
Stefan Ishizakis flytt till bottenträsket i italienska Serie B skapar löpsedlar med rubriken: AIK-stjärna proffs i Italien. ”Proffs-surret” är ständigt i omlopp och det är framförallt media som håller det felaktiga användandet av ordet vid liv. Detta smittar av sig. De allsvenska spelarna är definitivt infekterade av ”proffssjukan”. Utlandet höjs till skyarna. Att många ligor och lag har lägre publiksnitt och sämre resultat verkar inte spela någon roll. I utlandet är allt guld och gröna skogar.

Med en blick över Stockholms skolgårdar ser jag dock en ljusning. Det är trots allt framtidens spelare, journalister och publik som springer omkring framför mig. Som jag framförde i inledningen så har många av dem allsvenskan och dess spelare som förebilder. Kanske väljer Johan 5 år att stanna i Djurgården en extra säsong år 2020. Kanske framtidens journalister väljer att beteckna Djurgården mer som en proffsklubb än en elitklubb. Kanske det inte är så tokigt att lira boll i Sverige i alla fall. Men å andra sidan, det krävs en barmhärtig och fotbollsförstående Bosse Ringholm för det. Hans skattesatser gör det inte lätt. Jag tror jag ska smygföreläsa om artistskatt* på roliga timmen. Vem vet, det är kanske framtids-Bosse som sitter framför mig.

Fotnot: Artistskatt: Utlänningar i danska ligan behöver bara skatta på drygt 30 procent av inkomsten under de tre första åren i landet. Dessutom slipper klubben betala arbetsgivareavgifter för den tiden. I Norge undantas 15 procent av bruttoinkomsten från beskattning för invandrad arbetskraft de första fyra åren i landet. Stockholmsklubbarna Djurgården, AIK och Hammarby har förgäves försökt få politikerna att införa det även i Sverige.
– Det är som att prata med en vägg, har Bo Lundquist sagt.

Av Niklas Jungstedt

(Artikeln har tidigare publicerats i matchprogrammet Blåranden DIF – IFK Göteborg 040518)

Nr 10. A Johansson

Djurgårdens IF - BK Häcken, cupfinal tisdag 22 maj 1990

Finalfakta

DJURGÅRDENS IF – BK HÄCKEN 3-0 (1-0)

1-0 Mikael Martinsson (42)
2-0 Krister Nordin (56)
3-0 Mikael Martinsson (74)

Pulik: 3357
Domare: Lars Carlsson, Köping

DIF:
Anders Almgren, Glenn Schiller, Jan Andersson, Stephan Kullberg, Leif Nilsson, Krister Nordin, Jens Fjällström, Niklas Karlström, Ken Burwall (75), Peter Skoog (75), Mikael Martinsson
Avbytare: Thomas Lundmark (75), Peter Mörk (75), Anders Nilsson

BKH:
Magnus Sehlström, Jan Hellström, Patrik Lessmark, Teddy Olausson, Magnus Carlsson, Sam Bjuhr, Mikael Källström, Peter Grankvist, Hans Palmqvist, Sonny Karlsson (56), Anders Kiel (70)
Avbytare: Jan Magnusson (70), Jose Fortes (56), Anders Ungh

"Välkommen till en fotbollsfest" säger Agne Jälevik till TV-tittarna. Bredvid honom med ryggen mot Råsundas gräsmatta sitter AIK:s tränare Sanny Åslund och ser ut som han blivit dittvingad av polis. Året är 1990 och SVT sänder finalen i Svenska cupen mellan allsvenska Djurgården och division I-laget BK Häcken. "Här har publiken redan bjudits på ett flertal festliga uppträdanden" säger Jälevik och nere på gräsmattan dansar en grupp blåfrusna kraftiga tjejer runt i någon slags balett. 3357 åskådare fyller Råsunda till en tiondel och Djurgårdens klack bestående av några hundra tonåringar står och trycker tätt ihop på den norra läktaren.

Djurgården spelar, precis som alla andra fotbollslag på den här tiden, i shorts så korta att de i dag knappt skulle få godkänt som kortkalsonger. Stjärnan i laget, toppforwarden Micke Martinsson, är ordentligt på gång efter ett långt skadeuppehåll men den bästa lagdelen är ändå mittfältet. Där huserar Krister Nordin och Ken Burwall på var sin sida om Jens Fjellström och Niklas Karlström, den sistnämnde i en rejält fluffig hockeyfrilla. Uppställningen är klassisk 4-4-2 framför Anders Almgren men laget försöker gärna rulla bollen efter marken i stället för att hela tiden slå långt. Bäst i Häcken är Mikael Hellström, pappa till Kim, som inte utan likheter med sin son krigar förtjänstfullt på mittfältet men, påpekas det av Sanny Åslund, saknar kvickhet.

I den första halvlekens slutminuter krutar Micke Martinsson in 1-0 från ingen vinkel alls. BK Häckens spelare protesterar då de tycker sig ha hört en domarsignal precis innan Martinssons skott. Domaren förstår inget men Agne och Sanny diskuterar förundrat i kommentatorshytten: "Vad kan domaren ha blåst för? Straff?" "Ja, det skulle ha varit en väldigt hårt dömd straff i så fall!" "Men domaren har dömt mål i alla fall." "Ja, jag förstår om Häcken-spelarna är upprörda."

Efter halvtidspausen fortsätter diskussionen om målet utan att berikas av ytterligare upplysningar. Vi får leva i ovisshet. Sen gör Krister Nordin 2-0 på ett hårt skott utifrån. Att se Nordin spela fotboll var på den tiden rent av angenämt. Martinsson gör även 3-0 på egen hand sedan Stephan Kullberg kängat upp en långboll från egen planhalva.

Efter prisutdelningen med Lennart Johansson ruschar Djurgårdens spelare med Niklas Karlström i spetsen bort mot ståplatssektionen där den fåtaliga men tappra klacken håller hus. Några matchtöjor syns inte till, det fanns inte att köpa på den tiden, men spelarna verkar uppriktigt glada över stödet. Niklas Karlström lämnade dock huvudstaden och Djurgården ett halvår senare för Göteborg och GAIS. Nej, allt var inte bättre förr.

Av David Bogerius

mita
copiers

Möt våra nya Djurgårdare

När vi träffar de senaste nyförvärven.
Jonevret, Ottesen, Backman, Juraj, Johannesson & Larsen
Först ut chefen själv, Kjell Jonevret.

Head Coach/Sportchef
Kjell Jonevret

Det har fungerat tidigare och det kanske fungerar igen. Sören ”Snuffe” Åkeby hade Hammarby som favoritlag och han hade varit assisterande tränare till Hasse Backe i AIK innan han kom till Djurgården. Hos Djurgården hann Sören Åkeby med att vinna två SM-guld, ett SM-silver samt ett cupguld innan han flyttade till danska Århus. Några större tränarjobb att tala om hade han inte heller haft innan han kom till Djurgården.

Nu har alltså Kjell Jonevret tagit över tränarsysslan i Djurgården efter Zoran Lukic och han har delvis samma bakgrund som Sören Åkeby. Det finns sympatier för Hammarby och han har varit assisterande tränare till Erik Hamrén i AIK. Hammarby och AIK har dock Kjell lagt bakom sig nu när han har kommit till Djurgården.

– Jag var Hammarbyare som ung, det erkänner jag. Men som spelare och tränare på den här nivån blir man neutral. När jag var i Viking sympatiserade jag med dem, och så vidare. I dag är jag Djurgårdare och ingenting annat. Det blir lite speciellt när man haft fotbollen som yrke under lång tid, Förklarar Jonevret sina klubbsympatier.

Sitt första riktiga uppdrag som huvudtränare fick han hos Uppsalas stolthet IK Sirius. När Djurgården förlorade med 4-2 mot dem på Studenternas 1998 hade de Kjell Jonevret som tränare. Den matchen är en riktig klassiker av många anledningar – inte bara för att det ösregnade under hela matchen. Ett skadedrabbat Djurgården var verkligen på väg utför då, men av någon anledning skulle det visa sig att just matchen mot IK Sirius blev en vändning både på och utanför planen. Om folk tycker att det har varit lite motigt under året, så är det inte ens i närheten av vad det var då. Djurgården var vid den tidpunkten ett mittenlag i norrettan och det är nästan ofattbart hur det laget till slut kunde vinna serien det året. Hur det gick för Sirius den säsongen? De kom sjua.

Den i dag 42-årige Jonevret tränade därefter Västerås SK (2000-2001) och FC Café Opera (2002-2003). Tränarjobbet, som med tiden kommer att skilja sig en aning från vanliga tränarjobb, hos Djurgården blir hans första i den högsta serien. Djurgården har gjort några organisatoriska förändringar vilket innebär att Kjell Jonevret kommer att tituleras HCS (Headcoach/Sportchef). Som HCS kommer han att ha det yttersta sportsliga ansvaret. Till en början kommer han dock att börja där Zoran Lukic slutade.

– Jag tvekade aldrig. När jag fick se arbetsbeskrivningen och vad jobbet innefattade så såg jag bara möjligheter. Som jag ser det är det ett av de roligaste jobb man kan ha. Det blir inga jätteförändringar på en gång. Det gäller att jobba vidare och förädla det som är bra, säger Jonevret om den närmaste framtiden.

När Kjell Jonevret tog över Västerås SK sa han att han såg sig lite grann som en lekledare som inte har något behov av att stå i centrum. Det viktigaste för honom var då att få gruppen att fungera. De som arbetat med honom beskriver honom som positiv och glad person. En ”Tommy Söderberg-typ”. Hans motto är "en glad spelare är en bra spelare”. Det första han gjorde i Djurgården var att berätta att han trodde på laget och att han vet att de är duktiga fotbollspelare. Efter bland annat 5-1 hemma mot Örebro SK och 2-2 borta mot Juventus i Champions League är det bara att konstatera att han hade rätt.

Som spelare har Kjell Jonevret bland annat två säsonger bakom sig som spelare i Solna AIK. Efter att ha hamnat lite på kollisionskurs med tränaren Rolf Zetterlund hamnade han i Brommapojkarna. Sexton allsvenska matcher och två mål blev det i AIK-dressen. Han har även representerat Viking Stavanger och Brommapojkarna innan spelarkarriären rundades av i Vasalund. Med Viking Stavanger vann han 1989, som lagkapten, den norska cupen. Som spelare var Kjell Jonevret anfallare. Om det är just detta som gjort att han förespråkar offensiv fotboll (ytterligare en likhet med Sören Åkeby) är inte helt klart. Till skillnad från Sören Åkeby har Kjell Jonevret mest använt sig av det mer klassiska 4-4-2. Nu är det 4-3-3-manual som gäller och även om han kommer att få ganska fria tyglar att ändra så kommer det så förbli. Vissa tidningar har antydit att en övergång till 4-4-2 kan vara aktuellt, men detta tillbakavisas av Stefan Rehn.

– Vi kommer inte ändra spelsystem, sa han efter segermatchen mot Örebro.

Kjell Jonevret har inte haft en lugn stund sedan det blev klart att han skulle ta över Djurgården. Matcherna i Allsvenskan och Champions League-kvalet har avlöst varandra. Men tillsammans med Stefan Rehn och Kjell Frisk känns det som man redan hittat rätt arbetsformer.

Kjell Jonevret hade bra koll på laget när han tog över. Han har nämligen följt Djurgården från Råsundas läktare i samliga matcher utom en den här säsongen. Han har därför bra koll på sitt lag. I de matcher han har sett innan han tog jobbet tyckte han att lagdelarna har hamnat för långt i från varandra. Efter några smärre korrigeringar skulle Djurgården krympa ytor i defensiven. Att testa något nytt skrämmer honom inte heller. Till exempel fick 17-årige Patrick Amoah fick Jonevrets och Rehns förtroende för första gången mot Örebro.

Av Thomas Alexandersson

19. Juraj Dovicovic

Född: 1980
Längd/vikt: 182 cm/73 kg
Säsonger i DIF: 0
Tidigare klubbar: FK ZS Dubnica, Lokomotiv Moskva, FC Nitra
Landskamper: 1 A-landskamper, 6 U21-landskamper
Personliga egenskaper: morgonilsken, glad på dagen
Hobby: Alla typer av sport
Spelare jag vill ha i DIF: Behövs inga fler
Sko-storlek: 42

Juraj Dovicevic blev Djurgårdens femte nyförvärv i sommar. Juraj Dovicovic är en 24-årig slovak som närmast kommer från det slovakiska laget FK ZTS Dubnica. Djurgården lånar först Dovicovic i sex månader, sedan har man en option på att få köpa den forne Lokomotiv Moskva-spelaren.

Den slovakiske mittfältaren provtränade med Djurgården och spelade även 70 minuter i träningsmatchen mot Ålborg i Norrtälje i somras innan han erbjöds kontrakt.

Klubbdirektör Bosse Andersson är nöjd över att Dovicovic kommit till Blåränderna.

– Juraj gjorde ett mycket bra intryck när han var här, både på träning och i matchen mot Aalborg. Vi tror mycket på honom. Han är i grunden en offensiv mittfältare men kan också spela på andra positioner, säger Djurgårdens klubbdirektör Bosse Andersson om nyförvärvet.

När detta skrivs har Juraj nätat för första gången i blårandigt och det gjorde han mot Landskrona sedan har det blivit inhopp mot Juventus i Turin och vi hoppas att han snart har fått upp tempot så han orkar 90 minuter. Sedan är det otroligt viktigt att alla i föreningen och truppen hjälper till så att Juraj trivs i Stockholm för det är en förutsättning för att han ska lyckas på planen.

20. Tomas Backman

Född: 16 juni 1980
Längd/vikt: 185 cm/85 kg
Säsonger i DIF: 0
Moderklubb: Kubbe/Norrflärke IF
Tre personliga egenskaper: Snäll, glad, social
Hobby: Musik, spelar gitarr.
Spelare jag vill ha i DIF: Zidane
Sko-storlek: 42,5

Friska Viljors allroundkunnige 24-åring Tomas Backman lämnade Örnsköldsvik för Stockholm och Djurgården i somras. Tomas Backman har skrivit på för fyra och ett halvt år.

– Vi har följt Tomas i många år, ända sedan han var på provspel hos oss 2001. Sedan dess har han utvecklats på ett mycket bra sätt, säger klubbdirektör Bosse Andersson.

Andersson beskriver också Backman som en allroundspelare med vänsterbacksplatsen som specialitet.

– Han har en mycket god fysik och är dessutom snabb. Tomas Backman kommer att betyda mycket för Djurgårdens långsiktiga satsning.

Backman klev in i hetluften direkt i derbyt mot Hammarby. Där visade han att han spelar tufft och kliver in i varje situation till 110 procent. I matchen mot Landskrona på Råsunda fick han för första gången plats i startelvan.

17. Sören Larsen

Född: 6 september 1981
Längd/vikt: 193 cm/86 kg
Säsonger i DIF: 0
Moderklubb: Köge
Tre personliga egenskaper: Positiv, utåtriktad, gillar att ha roligt.
Hobby: Golf
Spelare jag vill ha i DIF: Christiano Ronaldo
Sko-storlek: 43

Sören är en rörlig spelare med bra känsla för att hitta målet. Han är stor och tuff i boxen och gör mål med både fötterna och huvudet.

– Djurgården är en fantastisk klubb att komma till. Det är en stor chans för mig att få spela i de senaste årens svenska mästarlag och att få spela i Champions League med Djurgården. Mina närmsta mål nu är tre succéår med Djurgården, var Sören Larsens första kommentar efter kontraktsskrivandet.

Ännu har det dock bara blivit 45 minuter i den blårandiga tröjan då en skada i magmuskeln har gjort att Sören fått ägna sig åt rehabiliterings träning den senaste tiden. Men i matchen borta mot Juventus i Turin blev det debut i tävlingssammanhang när Larsen kom in de sista minuterarna och han var nära att avgöra på en nick efter hörna.

5. Sölvi Ottesen

Född: 18 februari 1984
Längd/vikt: 190 cm/82 kg
Säsonger i DIF: 0
Moderklubb: Vikingur Reykjavik FC
Tre personliga egenskaper: Morgontrött, slö, gillar att skämta
Hobby: Ishockey och idrott
Spelare jag vill ha i DIF: Kári Árnason, Vikingur
Sko-storlek: 43 1/3

Djurgården har gjorde i somras klart med Sölvi Ottesen, mycket lovande mittback från Island, som skrivit på ett kontrakt på för fyra och ett halvt år.

Sölvi Ottesen är en ung, lovande och kraftfull mittback. Han kallas för "Icelandic Nesta" och har egenskaper och ambitioner för att kunna nå lika långt. Det känns väldigt roligt att en sådan här lovande spelare väljer Sverige, och synnerhet Djurgården, för att utvecklas på bästa sätt. Sölvi har nu börjat komma in i tempot och det är bara en tidsfråga innan han på allvar tar upp kampen med Kuivasto, Karlsson och Storm om en av de två mittbacksplatserna.

– Jag är mycket nöjd, jag ser fram emot att spela för Djurgården. Det här är det bästa alternativet för min framtida utveckling, säger Ottesen själv angående det långa kontraktet.

På resan ner till Litauen och matchen mot Kaunas i Champions League märktes det tydligt att han kommit in i laget och Ottesen och Amoah verkar ha funnit varandra och de två är nog också Djurgårdens guldklimpar inom några år.

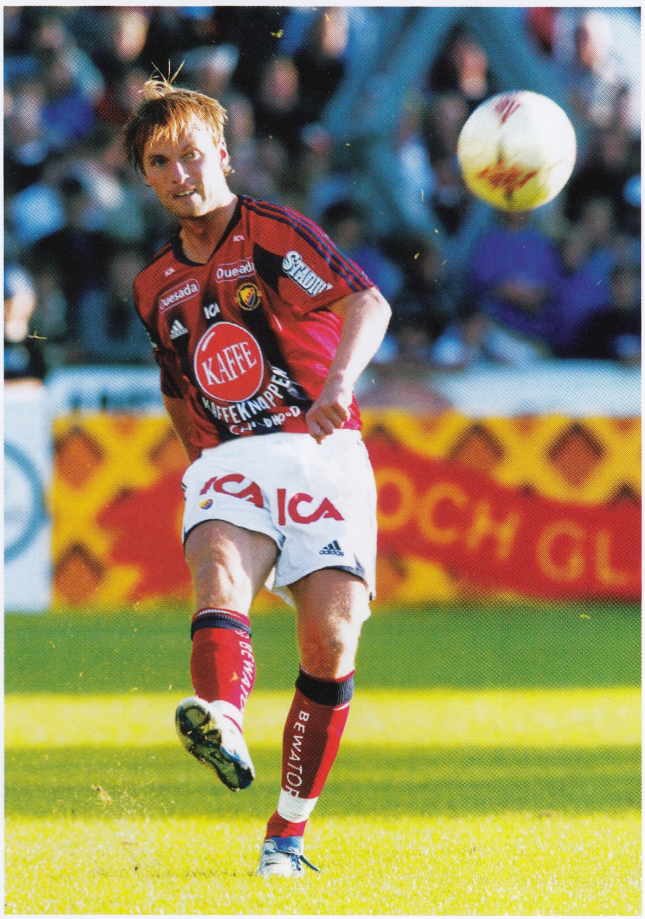

16. Markus Johannesson

Född: 29 maj 1975
Längd/vikt: 185 cm/84 kg
Säsonger i DIF: 0
Moderklubb: Rölanda IF
Tre personliga egenskaper: Morgontrött, lojal, väldigt dålig förlorare.
Hobby: Golf, läsa
Spelare jag vill ha i DIF: Pontus Johannesson
Sko-storlek: 41

Markus är en stark, och hårt arbetande, defensiv mittfältare med offensiva kvaliteter och har ett mycket fint passningsspel. Han är dessutom en väldigt pådrivande spelare som brukar få med sig det egna laget. 195 matcher och 17 mål blev det för Örgryte på de nära åtta säsonger sedan han kom till Öis 1997. Markus har nu blivit Blårand och har skrivit på ett kontrakt på 4,5 år.

Han kom till Örgryte som mittback efter Oddevolds enda säsong i Allsvenskan 1996. Men redan efter ett år såg Erik Hamrén andra talanger hos den unge backen och flyttade i en då ganska ovanlig manöver upp honom till det centrala mittfältet. På nutida fotbollssvenska kallas positionen ”defensiv balansspelare” och alla med minsta självaktning har en.

När Afonso lämnade Örgryte konstaterade Johannesson i matchprogrammet Blåranden inför DIF-Örgryte att ”Så är det bara, ÖIS ekonomi är sån att man inte kan behålla alla spelare man skulle vilja” och några månader senare lämnade även Johannesson ÖIS. Johannesson var nyckelspelare hos ÖIS med sin vinnarskalle och låser sig spelet borrar han ned huvudet och kämpar till slutsignalen.

Djurgårdens mest namnkunniga nyförvärv Markus Johannesson denna sommar gjorde hemmapremiär mot Malmö FF. Efter totalt sju och ett halvt år för Markus i ”Lirarnas lag”, och det är förståeligt att en viss separationsångest är inblandad i flytten.
– Visst kommer jag att sakna ÖIS, det har varit en stor del av mitt liv i nästan åtta år. Men jag har känt en längre tid att det har varit dags att prova på något nytt. Nu när alla bitar föll på plats och det blev bra även för ÖIS så kändes det helt rätt att flytta.
Att det blev just Stockholm och Djurgården förklarar Markus med klubbens sportsliga ambition, möjligheterna att vinna titlar, spela i Europa och att utvecklas som spelare. Just biten med personlig utveckling är viktig för Markus.
– Jag känner att jag har gått framåt för varje år hittills, och det vill jag fortsätta med. Jag är absolut inte nöjd bara med att ha kommit till Djurgården, jag vill hjälpa klubben att gå framåt och samtidigt fortsätta att förbättra mig själv.

Det råder ingen tvekan om att Johannesson väl faller in under klubbdirektör Anderssons berömda epitet ”dundergubbe”, vilket (tror vi) innebär att spelaren förfogar över en bra karaktär. Han återkommer hela tiden till begrepp som lojalitet, ambition och satsning.
Han ville inte lämna Örgryte som Bosmanfall, och det viktigaste i den affär som till slut kom till stånd var att klubben han lämnade blev nöjda med villkoren. Så har också skett – hur ofta hur man en klubbdirektör likt Örgrytes Stefan Allbäck säga att ”de har gjort rätt för sig, alla inblandade parter i affären är nöjda” efter att ha sålt sin lagkapten till en konkurrent mitt under brinnande säsong? Den attityden avspeglar sig också i spelet på planen. Den som någorlunda följt Örgryte på senare år vet att Markus Johannesson är en spelare som inte backar för att göra ”skitjobbet” och på så sätt hjälpa både laget och sina lagkamrater.
Han är extremt omtyckt i Göteborg och har på många sätt blivit synonym med klubben för många fans. Med det i åtanke är det lätt att förstå att Markus ville avsluta sin tid i Öis på ett värdigt sätt.

Johannessons karriär tog sin början i dalsländska småklubben Rölanda, någon gång i början av åttiotalet. Där blev han kvar till femtonårsåldern, då seniorspel i division 4-laget Eds FF lockade. 1992, som 17-åring, lämnade Markus föräldrarna i Dalsland och flyttade till Uddevalla för juniorspel i dåtidens Bohusländska toppklubb IK Oddevold. Det tog dock inte speciellt lång tid innan han hade etablerat sig i seniorlaget, som på den tiden låg i division 1 södra.
– 1995 var jag med och tog upp Oddevold till Allsvenskan, det är

väl min största framgång som spelare och kanske mitt bästa minne, säger Markus när karriärens toppar och dalar kommer på tal. Vad som är den fotbollsmässigt mest negativa upplevelsen råder inget tvivel om:

– Året efter, 1996, blev ju minst sagt rätt trist. Vi gjorde en riktig fiaskosäsong med Oddevold och åkte rätt ur Allsvenskan igen. Det tog rätt hårt på självförtroendet, det var inte roligt alls.

Oddevolds sejour i högsta serien blev således bara ettårig, och inte nog med det. De efterföljande två säsongerna upprepades ”bedriften” och innan man visste ordet av parkerade man i division 3 – där man fortfarande är kvar.

För Markus Johannesson blev dock degraderingen början på något nytt och bättre. Samma höst som Oddevold tog hissen ner i division 1 tog sig lagets stora talang de dryga sju milen ner till Göteborg och Örgryte, där Kalle Björklund såg potential i den då 21-årige dalslänningen.

Inledningen i Öis var milt sagt en berg- och dalbana. Ett framgångsrikt 1997 (femte plats) följdes av ett bedrövligt 1998, då Sällskapet tvingades till kvalspel.

– 98 var riktigt jobbigt, men samtidigt blev det också en vändning för mig personligen. Vi fick en ny tränare, Erik Hamrén, som trodde på mig. Sedan gick det bara uppåt för varje år.

Minst sagt. I kvalet smällde Örgryte igen norrlandsfönstret rejält genom sammanlagt 6-2 mot Umeå FC. Kontraktet var säkrat och Öis kunde blicka framåt mot en framgångsrik era under Erik Hamréns ledarskap.

Med ett lag där Markus Johannesson var en av nyckelspelarna etablerade sig Örgryte snabbt som ett lag på den övre halvan av den allsvenska serietabellen. Redan 1999 mäktade man med en imponerande fjärdeplats.

2002 var Örgrytes bästa säsong i mannaminne. Dick Last spikade igen målet, Markus Johannesson och parhästen Magnus Källander dominerade mittfältet och framåt stod en viss Afonso Alves da Silva för den ena spektakulära uppvisningen efter den andra. Efter att ha hängt med i toppen hela säsongen blev det till slut en tredjeplats bakom Djurgården och Malmö.

Djurgårdare minns med säkerhet brasilianarens båda storstilade insatser mot blåränderna – först hattricket på Stockholms Stadion i juli (Öis-vinst 3-2) och sedan upprepningen på Gamla Ullevi i september (4-2 i Sällskapets favör). Vad färre kanske kommer ihåg är att det var en viss Johannesson som effektivt neutraliserade DIF:s speluppläggare Kim Källström – inte bara 2002 utan även i första mötet (0-3) 2003.

Symptomatiskt nog kom Djurgårdens första Öis-vinst på länge i fjolårets bortamöte – en match där Markus Johannesson var avstängd.

Markus har sin förklaring till resultaten klar:

– Djurgårdens spel passade oss i Örgryte väldigt bra. Vi spelade medvetet väldigt defensivt och visste vad vi skulle göra för att ta bort DIF:s nyckelspelare.

En förklaring som kanske låter enkel, men defensivt spel mot DIF prövades ju av i princip samtliga motståndarlag – i de flesta fall utan större framgång.

– Skillnaden var att vi hade Afonso. Vi andra kunde rikta in oss på att försvara och sedan ge honom bollen, så avgjorde han matcherna själv. Ganska roligt faktiskt, skrattar Markus.

Till Djurgården har han kommit för att ge stadga åt ett mittfält som sviktat i säsongsinledningen. Att tränarduon Lukic/Rehn sätter stor tilltro till Johannesson råder inget tvivel om – har betraktas som given i en startuppställning. Markus räds inte utmaningen.

– Absolut inte. Det var det här jag ville ha, en ny och större sportslig utmaning, att få pröva på något annat. Jag vill gå framåt som spelare och fortsätta att utveckla mig, och då måste man ibland söka nya utmaningar.

Blåränderna skrala vårsäsong gav heller inga anledningar till dubier vid flytten, om man får tro Johannesson.

– Det är egentligen rätt naturligt; man har vunnit SM-guld två år i rad och tappat många viktiga spelare. Förr eller senare kommer det alltid en reaktion, det är inget konstigt med det. Men med den attityd och de sportsliga ambitioner Djurgården visar är det solklart att man kommer att fortsätta slåss i toppen för en lång tid framöver. Det är möjligt att vi inte vinner serien i år, men med den ambition man har här kommer vi att slåss om det nästa år också, säger Markus och tillägger snabbt att målet fortfarande är serieseger redan i år.

– Djurgården är i dag en av Nordens allra största klubbar, och man kommer att fortsätta vara det. Det vill jag vara med att bidra till.

29 år gammal och med snart nio allsvenska säsonger i bagaget är Johannesson att betrakta som en synnerligen rutinerad (”etablerad”, som Sören Åkeby hade sagt) herre. Förleds dock inte att tro att Djurgården fått en mätt spelare som vill pressa ut de sista slantarna ur en lång karriär.

Hade det gällt pengarna hade det i stället blivit Danmark eller Norge, enligt Markus. Det är den sportsliga utmaningen som drivit honom till Stockholm och svenska mästarna.

– Jag ser en lång framtid inom fotbollen och hoppas kunna hålla på det här i många år till. Det är aldrig för sent att utveckla sig och bli bättre.

Att skriva ett så långt kontrakt, 4,5 år, med en spelare på sitt trettionde får ses som mycket ovanligt, närmast unikt. För Markus var det dock ett självklart val:

– För min del är det en perfekt lösning. Att Djurgården vill ge mig ett så långt kontrakt visar ju tydligt att de vill satsa på mig, och det är förstås väldigt positivt. Det är jobbigt med allt strul som uppstår när kontrakten är på upphällningen, så det är skönt att slippa det på ett tag.

En ambitiös, laglojal mittfältare med ledaregenskaper och värdefull rutin. Sämre nyförvärv kan man tänka sig, för att slå till med ett kraftigt understatement.

Dundergubbe, sa Bosse.

Av Viktor Barth-Kron

Steve Galloway

När vi träffar Steve har kvalet till den sista rundan av CL-kvalet precis lottats och när vi berättar att det blir Djurgården mot Juventus utbrister Steve upphetsat:
– Djurgården mot Juventus? Skämta inte, när då? Det finns inte att jag ska se den på tv. Då ska jag vara på plats.

Av Wille Bäckström

Alla supportrar har sina egna hjältar i Djurgården, alla fastnar vi för olika spelartyper. En del uppskattar slitvargar, andra hyllar kreativa mittfältare, men alla älskar målskyttarna. Vem får inte ett leende på läpparna när de tänker på Grönhagen, Super-Bosse eller Galloway? (*Ja, jag erkänner, Nebo framkallar också samma leende, men allt som oftast är det frågan om skadeglädje.*)

Steve Galloway är nog den som vunnit störst plats i våra hjärtan för det han åstadkommit på fotbollsplanen och utan tvekan är han en kultfigur bland supportrarna. Detta trots att han bara gjorde två säsonger i Djurgårdens tröja och att det gått 15 år sedan han lämnade oss. Flyttlasset gick till Umeå där han fortfarande bor kvar. Han har dock lagt skorna på hyllan, även om han fortfarande är aktiv inom fotbollen såsom tränare för Umeå FC som numera återfinns i division två.

Första säsongen i Djurgården blev en enorm succé. Det var dock inte bara Steves förtjänst, för 1988 hade DIF ett riktigt bra lag för första gången på mycket länge. Frågan är om vi har haft ett så bra mittfält sedan dess? Stefan Rehn tillsammans med Kjetil Osvold på innermittfältet, Jens Fjellström och Krister Nordin på kanterna. Det är tveksamt om de skulle gå förlorande ur en jämförelse med fjolårets succémittfält bestående av Kim, Adde och Arneng.

Djurgården, som 1988 var nykomlingar i allsvenskan, överraskade stort under seriespelet och nådde en tredjeplats vilket innebar en plats i semifinalspelet. Där slogs IFK Göteborg ut, och Steve blev den stora hjälten med sina två mål i den ena semifinalen. (*Gud förbjude att förbundet kommer på idén med ett slutspel igen.*) Väl där blev dock MFF för svåra och de kunde vinna hemma med hockeysiffrorna 7–3 efter en mållös första match i Stockholm. Det

Steve Galloway

Matcher/ Mål i DIF:	41 /13
Klubbar som spelare:	Bland annat Sutton FC, Crystal Palace, DIF, Umeå FC
Gör nu:	Tränare för Umeå FC i div 2 och driver pizzerian Tre Kronor i Umeå.
Aktuell som:	Djurgårdshjälte

"Jag gillade fansen mycket och de märkte nog att jag verkligen älskade Djurgården"

Stefan Rehn om Steve Galloway

- Det är en störtskön lirare. Han är så underbart relaxad och har en så skön stil. Han har alltid varit oerhört snäll mot allt och alla och försöker alltid vara rättvis. Vi hade ett riktigt bra lag 1988 med en samling riktiga vinnarskallar. Det var nog det som gjorde laget så bra, att det var så bra karaktärer. Hade Steve spelat kvar i allsvenskan så hade han lyckats i många år till. Han var riktigt bra och med en enorm snabbhet.
Om jag kan avslöja något om Steve? Ja, om jag säger så här, det var bra att han var hemma en dag i veckan för att stryka kläder.
Ett minst sagt kryptiskt svar som Stefan inte vill vidareutveckla.
(Och Galloways svar på Stefans påstående lämpar sig inte för tryck.)

var riktigt nära att Djurgården vann den första matchen, men man kom inte närmare än två stolpträffar. Målskillnaden var inte intressant då, utan varsin vinst hade lett till en tredje och avgörande final.

1989 var laget inte lika slagkraftigt, Stefan Rehn hade lämnat oss, liksom Kjetil Osvold. Djurgården gjorde ändå en fullt godkänd säsong, men sjätteplatsen innebar att man missade slutspelet. Efter säsongen valde Steve att tacka för sig, och bytte Djurgårdens tröja mot Umeås.

Men han glömdes inte bort, snarare tvärtom. Han har alltid fått mest hyllningar av alla under matcherna mellan Djurgården och Umeå, oavsett hur matcherna har gått.

Jag måste börja med att fråga om en sak som jag läste på TV4:s hemsida. I en intervju i samband med att du skulle börja arbeta med Gladiatorerna så svarade du att du kom till Sverige 1990 och då började i Djurgården. Du stannade i två år och flyttade till Umeå 1992. ***Hur bra koll har du egentligen? Var det din brorsa som spelade med oss 1998-1990?***
– Det där måste vara ett rent påhitt från någon journalist utan koll. Jag började ju inte heller min svenska karriär i Djurgården utan var i Umeå i ett år innan jag flyttade till Stockholm för att spela i Djurgården.

Hur kom det sig att du kom till Djurgården från början?
– Det var Göran Aral som tog kontakt med mig och hörde sig för om jag var intresserad. Men ska jag vara ärlig så var jag inte ett dugg intresserad först. Jag var inte lockad av att spela i allsvenskan, jag skulle tillbaka till proffslivet i allsvenskan. Men sedan ångrade jag mig, så det blev Djurgården.

Fotbollsmässigt lyckades du oerhört bra i DIF, men du försvann redan efter två år. Hur kommer det sig? Det var väl lite för tidigt?
– Jag vet inte om det var för tidigt, men jag trivdes inte utanför fotbollen. Det fanns ett par saker som jag inte var nöjd med i föreningen, men orsaken var att jag inte hade något arbete vid sidan av fotbollen. Det är inte som idag, nu är alla proffs och lever på sin fotboll. Då arbetade alla vid sidan av fotbollen, men jag fick inte tag på något jobb och då blev dagarna för tråkiga. Djurgården försökte att hitta något till mig, men de lyckades inte. Jag behövde inte något speciellt jobb, det kunde vara vad som helst. Det var inte så kul att alla andra jobbade och jag bara satt hemma.

Ryktet säger att du var missnöjd med hur Djurgårdens ledning behandlade vissa spelare.
– Nej, det stämmer inte, det finns ingen sanning i det.

Hur tror du att din fortsatta karriär skulle ha sett ut om du stannat kvar?
– Det är svårt att säga. Men jag är säker på att den inte skulle ha varit lika lång som den blev om jag hade fortsatt i allsvenskan.
Ångrade du någonsin att du stack?
– Nej, det kan jag inte säga. I och med att jag inte trivdes vid sidan av planen så kan jag inte gå och ångra mig.

Du har ju blivit en stor hjälte i Djurgårdskretsar, nästan helgonförklarad. Vad tror du själv att det beror på? Beror det på personen Steve Galloway eller på spelaren Steve Galloway?
– Det kan jag inte svara på. Det måste andra avgöra. Men det är klart, jag gillade fansen mycket och de märkte nog att jag verkligen älskade Djurgården. Jag ville verkligen vara Djurgårdare. Jag kanske är lite naiv, men jag tycker att det är viktigt att vara lojal. Så när IFK Göteborg frågade mig om jag var intresserad av att börja spela för dem sa jag till dem att jag är Djurgårdare och att jag aldrig skulle spela för en annan allsvensk klubb än Djurgården. Vi hade så otroligt kul i laget då, både på och utanför planen. Ibland var det djurgårdare som skulle ha fest och frågade om jag kunde komma förbi och det gjorde jag nästan alltid. Även om man inte alltid stannade länge så uppskattades det mycket tror jag. Oftast var det Rehn som hängde med mig ut, han var likadan som jag. Vi gillade inte bara fotboll. Han ställde upp otroligt bra för mig.

Sen får man inte glömma Jens Fjellström, eller ”brorsan” som Steve kallar honom när jag nämner Jens.

Vad har du och säga om Herr Fjellström?
– Vi kom till klubben samtidigt och han betydde oerhört mycket för mig. Han drev på mig och försökte sätta fart på mig så att jag

skulle visa vad jag kunde. Men i början tränade vi på grus och det ska alla veta att grus är verkligen min fiende. Jag kan inte spela fotboll på grus. Så det gick inte så bra på försäsongsträningen och Jens brukade skälla lite på mig och säga att det var dags att visa varför jag var där, vad jag kunde. Men det var ingen större fara, Tommy (Söderberg, dåvarande tränare i DIF) verkade tro på mig så jag var inte speciellt orolig när det gick dåligt på försäsongen, jag visste ju vad jag kunde. När vi sedan kom ut på gräs så kom också skillnaden. En del spelare i laget såg helt chockade ut och andra utbrast åh jävlar, de kunde inte förstå att jag helt plötsligt blev riktigt, riktigt bra på fotboll. Men vadå, jag gillar ju inte grus.

Vi backar till 1988.

Ni var nykomlingar, men tog er ända till final mot ett mycket bra MFF. Målsättningen kan inte ha varit så hög. Vilka är dina förklaringar till att det gick så bra?

– Vi var klart nederlagstippade och experterna trodde att vi skulle åka ur. Vadå åka ur? Så tänkte jag när jag fick höra det. Jag var inte rädd för en enda motståndare och vi hade ju ett riktigt bra lag. Tänk bara, Kullberg, Rehn, Fjellström, Vito, Myrthil. Inte var vi där för att leka, vi skulle vinna, så det var upp till bevis. Vi var underdogs hela tiden och det tände oss. Vi skulle visa att vi kunde spela fotboll. Jag fick också mycket chanser och fick jag två i en match så satte jag minst en.

Vi hade ett riktigt bra lag, med en otroligt bra stämning. Vi hade så jävla roligt tillsammans, de fick nästan släpa oss från Stadion för att vi skulle sluta träna. Men samtidigt som det var full fart på skojbiten så visste vi när det var dags att vara seriösa. Alla var enormt skickliga på att ställa om från skoj till business. Vi smällde på varandra ordentligt på träningarna, men så fort det var slut så garvade vi ihop. Så fungerar det inte idag tror jag, nu är fotbollen mer ett jobb för spelarna.

Vi var riktigt glada när vi tog oss till final, men förlusten i den andra matchen tog det oerhört lång tid innan jag kom över. Det var ju en helt sjuk match, de gjorde mål på sina första fyra chanser. Det ska ju inte gå i verkligheten. Allt gick in. Visserligen skulle vi ha vunnit första matchen men eftersom den spelades på Råsunda i stället för på Stadion var det ju omöjligt. Det är en skitplan, jag hatade den arenan och jag kunde inte spela bra där. Hade vi spelat på Stadion hade vi vunnit, det är jag säker på.

Jens Fjellström om Steve Galloway

- Vi umgås fortfarande, jag hälsade på honom senast för två veckor sedan uppe i Umeå. Han är en oerhört bra vän, jag tror aldrig att jag stött på någon som är så snäll och generös som Steve. Jag och Steve kom ju till Djurgården samtidigt så det blev så att vi hjälpte varandra på traven i början. Det är ju inte helt enkelt att komma till en ny klubb, det är en stor omställning. Han var annorlunda än vi andra genom att han redan behärskade hur man skulle bemöta medierna. Dessutom förstod han hur supportrarna fungerade, och vilken kraft de hade. Givetvis hjälpte det honom att bli stor inom Djurgården, men hans personlighet och egenskaper som fotbollsspelare var minst lika viktig. **Han var enormt snabb, han sprang nog fortare baklänges än vad vi andra gjorde framlänges**. Jag vet fortfarande inte varför han lämnade Djurgården, men jag tror att hans självförtroende fick sig en törn 1989 och jag tror att han missuppfattades då. Klubben uppfattade nog honom som mycket starkare än vad han egentligen var. Men jag vet inte om det var orsaken.

13 mål på 41 allsvenska matcher blev ditt facit i Djurgården. Vilka mål eller matcher har etsat sig kvar i ditt huvud?

– Jag kommer ihåg det mesta, inget har satt sig mer än annat. Jag tror att varje mål var viktigt, antingen var det en kvittering eller så var det matchavgörande, så det är svårt att tänka på något speciellt.

Har du fortfarande kontakt med några av dina gamla lagkompisar från DIF?

– Absolut. Jag har kontakt med Rehn, Jensa och Kullberg. Dessutom snackar jag med Pelle Kotchack lite då och då. Det som jag saknar från Djurgården är Sivan och Kjelle, matrialarna. Vilka människor. Vi spelare sprang bra omkring och spelade lite boll, det var de som var de riktiga hjältarna. Jag tror inte att någon kan förstå hur mycket de betyder för föreningen, de kan inte ersättas med allt guld som finns. Så bra är de, och jag saknar dem jättemycket.

Hur följer du DIF idag?

Det blir mest på tv och i tidningar. Jag har svårt att hinna med att se dem eftersom jag jobbar mycket. Jag driver en pizzeria i Umeå och så tar ju tränarrollen tid.

Har ni några Djurgårdspizzor på menyn? Går det att köpa en Rehn Special?

– Nej, vi kör lite enklare meny, och dessutom finns det inte så många Djurgårdare här, det är mycket AIK och Hammarby här uppe. Men när det kommer in Djurgårdare så bjuder jag dem på dricka till maten.

Nu är det ett par år sedan du slutade med fotbollen, men du jobbar kvar som tränare. Kommer du någonsin att släppa fotbollen helt?

– Nej, det tror jag inte. Jag trivs bra som tränare och vill verkligen utveckla mig så att jag blir bättre och bättre.

Är målet att bli tränare för Djurgården?

– Nja, det har jag inte tänkt på ännu. Steget är alldeles för stort, i alla fall är det för stort idag. Men man vet aldrig.

Du har väl en son som spelar fotboll. Kan vi drömma om en ny Galloway i Djurgården någon dag?

– Han spelar i alla fall fotboll just nu. Men jag försöker att inte pressa honom, det ska vara kul för honom själv. Han har slutat ett par gånger, men nu kör han igen. Men han är absolut Djurgårdare, det kan jag lova. För ett par år sedan var vi nere med massa kompisar och deras barn och kollade på Sundsvall mot Hammarby när Bajen tog guld. Alla ungarna sjöng med i bajenramsorna och helt plötsligt gjorde min son det också. Då tog jag honom åt sidan och sa till honom att få bort det där ur huvudet, att man inte gör så. Man sjunger inte bajensånger. Då var han så liten så att han inte riktigt förstod, men nu är han Djurgårdare rakt igenom.

Så vi får se.

BIL
KON
SULT

Svenska Cupen

Cupen i Sverige har inte haft en alltför hög status bland klubbar och publik, men nu vänder det och Cupen har fått vind i seglen.

Av Stefan Andersson

De allsvenskalagen som valt att satsa på cupen har ofta kunnat få utdelning på sin satsning eftersom konkurrensen inte varit lika hård som i serien. Jag har uppfattningen att många klubbar ofta valt att se en cupmatch som en form av träningsmatch med chans att testa juniorer och spelare på gränsen till startelvan. Men under de senaste åren tycker jag mig ha sett en liten attitydförändring. Allt fler av de allsvenska lagen har spelat med bästa laget, även när man möter lag från lägre divisioner. Det gör att det oftare blir möten mellan allsvenska lag och kanske kan publiktrenden vända.

Historik

Cupens brokiga historia bär en del av skulden till cupens dåliga status genom åren. Namnbyten är en anledning för under åttiotalet fick turneringen namnet Scandia Cupen, men numera är det enkla, och riktiga namnet, Svenska cupen tillbaka. Regelförändringar är en annan anledning, för det är inte under många år i följd under de senaste åren som cupen har genomförts med samma regelverk. Under vissa år har till och med Svenska cupen legat nere.

Första året som cupen spelades var 1941. I början spelades matcherna under ett kalenderår. Åren 1952 samt mellan 1954-66, under de åren som Djurgården hade en av sina storhetsperioder, spelades ingen turnering. Finalerna spelades på Råsunda, med undantag för 1948 års final mellan Råå IF och BK Kenty som spelades i Helsingborg. 1943 års final mellan AIK och IFK Norrköping var oavgjord (0-0) efter förlängningen på Råsunda och omspelet gick i Norrköping där IFK vann med 5-2. Under åren 1941-1953 var finalpubliken ganska bra, de två första åren var det 10 000 på matcherna, men sedan var det mellan 15 000 och 26 000 varje gång. Undantagen var rekordet från 1944 mellan de dominerande lagen i svensk fotboll under den perioden Malmö FF och IFK Norrköping inför 35 087, som Malmö vann efter förlängning med 4-3, och den nämnda matchen mellan Råå och Kenty, som spelades i Helsingborg inför 10 000.

Svenska Cupen

Omg. 1 68 lag; lag från div. 2 och nedåt
Geografisk spelordning.
Lag från lägre serie ska ha hemmamatch.

Omg. 2 64 lag; 34 lag från omgång 1 30 lag från Allsvenskan och Superettan
Geografisk fri lottning.
Lag från lägre serie ska ha hemmamatch. I match med lag från samma divisionsnivå gäller hemmamatch för det lag som segrat borta i föregående omgång. Har båda lagen segrat hemma eller borta är först draget lag hemmalag. Lag från Allsvenskan och Superettan ska inte mötas. Lag från lägre serie ska ha hemmamatch.

Omg. 3 32 lag
Geografisk fri lottning.

Omg. 4 16 lag
Geografisk fri lottning.

Kvarten 8 lag sista speldag den 5 augusti
Seger i bortamatch ger hemmamatch i kommande omgång.
Har båda lagen segrat hemma eller borta är först draget lag hemmalag.
Lag från Allsvenskan och Superettan ska ha bortamatch mot lag från lägre serie.
Allsvenskan och Superettan jämställs i detta avseende.

Semifinaler 4 lag sista speldag den 21 oktober
Helt fri lottning.

Finalen 2 lag den 6 november
Spelas på arena som fastställs av SvFF

Djurgården har deltagit i Svenska Cupen 45 gånger av 48 möjliga

28 gånger till slutomgångarna

Tabellrad	143 90 11 42 398-211
Slutsegrare:	1989/90, 2002
Finalförlust:	1951, 1974/75, 1988/89
Ut direkt:	42, 45, 46, 49, 69, 78, 82, 85, 92, 98,

Största seger:
14-1 Delsbo IF (div III) 1996-08-22

Största seger mot lag i samma eller högre serie:
IFK Luleå 6-0 1998-04-29 (Kvartsfinal, båda lagen div I)

Största seger mot Allsvenskt motstånd:
Malmö FF 4-0, 2003-06-26 samt 2002-09-26

Största förlust:
1-6 AIK 1949-07-03 (AIK i Allsv, DIF i Div I)

I början var det Råsunda som var ordinarie finalarena. Men när turneringen återuppstod 1967 var finalplatserna alternerande, spelplatserna var de kommande åren utspridda i landet mellan Solna, Uppsala, Malmö, Norrköping, Landskrona, Jönköping, Halmstad, Stockholm och Bromölla. I turneringen som startade 1968 lade man även om spelordningen så att man spelade under höst/vår, finalen gick således på våren istället för på hösten. Publiksiffrorna sjönk drastiskt under dessa år, precis som i seriesystemet. Bottennappet i finalerna kom i omspelet mellan AIK och Landskrona 1976 inför endast 1 715 på Råsunda. Publiksnittet i finalerna mellan 1967 och 1978 var endast 5 900.
Med start 1978/79 återinfördes Råsunda som fast finalarena igen, undantaget var finalen 1983/84, då Skånederbyt Malmö FF – Landskrona BoIS spelades i Helsingborg. Så var det fram till 1992/93 då finalarenan byttes mot Gamla Ullevi under tre år 1996/97 prövade man på att ett av lagen skulle spela på hemmaplan. Vilket måste ansets som orättvist eftersom man redan nästa turnering hade bytt till att båda lagen skulle få hemmaplan, nu var finalen "två matcher". Så var det under tre år innan man bestämde sig för att det bara skall vara en final. Säsongen 2000/01 provade att lägga finalen på neutral mark. Det var sagt att man skulle hitta en spelplats som blev rättvis för båda lagen, därför gick finalen mellan Elfsborg och AIK i Jönköping. Detta försök blev kortvarigt och 2002 gjorde man två förändringar, spelåret blev återigen kalenderår och finalen fick återigen Råsunda som fast spelplats. Numera är datum för finaldagen spikad redan på våren och det är speldag både för herrarna och damerna. Speldagen är i november som en form av avslutning på den svenska säsonngen.

Svenska cupen = cupspel?

Även om Svenska cupen till namnet är en cup har turneringen inte alltid avgjorts med enbart cupspel. Turneringen 1970/71 spelade de allsvenska lagen i två grupper (med olika stora grupper!) medan lagen från lägre divisioner spelade vanligt cupspel. Två lag från grupperna gick vidare och lottades mot de kvarvarande lagen. Det blev dock två allsvenska lag i finalen, där Åtvidaberg tog sin första cuptriumf när man besegrade Malmö FF med 3-2 i Malmö. 1995/96 spelades de två första omgångarna på hösten och i omgång tre lottades lagen in i grupper om fyra lag, där gruppspel fick fram ett lag som gick vidare till nästa runda. Problemet var att grupperna skulle vara färdigspelade i april, lagom till serierna startade. Därmed var det självklart att lagen spelade cupmatcher som träningsmatcher. Och alla som följer fotbollen i Sverige vet att kvalitén är väldigt skiftande på lagen under denna period. Man kan inte ha bästa laget i dessa matcher. Då var signalen tydlig från förbundet att man inte ens från deras håll tog turneringen på allvar. Många av matcherna gick i inomhushallar, ofta på annan ort än hemmalagets. Djurgården valde till exempel att lägga hemmamatcherna på Stadshagens grusplan.

Förlängning, straffar, omspel och Golden Goal

När man inte kunnat avgöra matcherna har det tagits till förlängning, därefter har det varit lite olika. I början tog man inte till straffar, utan man spelade om matchen om inte förlängningen

Djurgårdens motståndare

Motståndare	Totalt	Spelår
AIK	10 4 1 5 13-18	47, 49, 69, 69, 72, 81, 87, 95, 02, 03
Alnö IF	1 1 0 0 2-1	90
Arnäs IF	1 1 0 0 8-2	97
Assyriska	1 0 0 1 0-4	03
BK Häcken	1 1 0 0 3-0	90
BK Vargarna	1 1 0 0 4-1	87
BK Zeros	1 0 0 1 1-2	90
Billinsfors IK	1 1 0 0 3-1	47
Bodens BK	2 2 0 0 7-3	43, 50
Bollstanäs SK1	1 0 0 11-0	00
Brynäs IF	1 1 0 0 4-2	75
Degerfors IF	1 1 0 0 2-1	51
Delsbo IF	1 1 0 0 14-0	96
Enköpings SK	3 2 1 0 14-4	85, 94, 01
Essinge IK	1 1 0 0 2-1	99
Essviks AIF	1 1 0 0 6-1	87
FC Plavi Team/Stockholm	1 1 0 0 3-0	93
Fagersvik GF	1 0 0 1 2-3	50
Forssa BK	1 1 0 0 4-0	96
GAIS	3 2 0 1 5-5	50, 67, 84
GIF Sundsvall	3 3 0 0 9-3	44, 94, 04
Gefle IF	1 1 1 0 6-0	89, 03
Gefle IF/Brynäs	1 1 0 0 2-1	79
Gestrike-Hammarby IF	1 1 0 0 5-2	97
Gimo IF	1 1 0 0 8-0	90
Grimsås IF	2 1 0 1 2-3	79, 81
Gunnilse IS	1 1 0 0 3-2	87
Göteborgs FF	1 1 0 0 4-0	89
Hammarby IF	1 0 0 1 4-5	77
Heby AIF	1 1 0 0 4-1	99
Helsingborgs IF	5 4 0 1 12-5	79, 90, 91, 98, 04
Hofors AIF	1 1 0 0 4-1	77
Hudiksvalls ABK	2 2 0 0 6-1	81, 99
IF Brommapojkarna	2 0 0 2 0-3	96, 99
IF Elfsborg	1 0 0 1 0-1	80
IF Olympia	1 1 0 0 5-0	80
IF Saab	1 0 1 0 2-2	75
IF Sylvia	1 1 0 0 6-5	84
IF Verdandi	1 0 0 1 2-3	42
IFK Göteborg	6 1 1 4 6-10	70, 80, 83, 90, 91, 01
IFK Holmsund	1 0 0 1 2-5	86
IFK Luleå	3 2 0 1 12-4	67, 93, 98
IFK Malmö	3 1 0 2 10-10	69, 82, 02
IFK Norrköping	3 2 0 1 6-4	43, 51, 94
IFK Oskarshamn	1 0 0 1 2-4	83
IFK Stockholm	1 0 0 1 2-4	71
IFK Sundsvall	1 1 0 0 3-2	75
IFK Timrå	1 1 0 0 3-1	04
IFK Trelleborg	1 0 0 1 0-1	78
IFK Västerås	1 1 0 0 0-1	88
IK Brage	2 0 0 2 3-5	46, 80
IK Ramunder	1 1 0 0 4-2	84
IK Sirius	1 1 0 0 1-0	83
IK Sleipner	1 0 0 1 2-5	45
Ifö/Bromölla IF	1 1 0 0 3-2	88
Kalmar FF	1 1 0 0 4-2	74
Karlslunds IF	1 1 0 0 2-0	93
Landskrona BoIS	1 0 0 1 1-2	76
Ljusdals IF	2 2 0 0 6-3	71, 83
Ljusne AIK	2 2 0 0 9-2	51, 80
Luleå FF/IFK	2 0 2 0 4-4	88, 89
Malmö FF	6 2 0 4 9-8	51, 70, 75, 89, 02, 03
Mjölby AI	1 0 1 0 2-2	91
Motala AIF	1 1 0 0 4-2	95
Mälarvik/Spårvägens FF	1 0 1 0 1-1	92
Nacka FF	1 1 0 0 2-0	00
Nyköpings BIS	1 1 0 0 6-3	00
Oxelösunds IK	1 1 0 0 7-0	03
Piteå IF	1 0 0 1 3-4	96
Reymersholms IK	1 0 1 0 2-2	47
Sandvikens IF	3 3 0 0 7-1	86, 95, 02
Skogens IF	1 1 0 0 8-0	68
Spånga IS	3 3 0 0 12-1	87, 89, 96
Spårvägens GoIF	1 1 0 0 2-0	86
Surahammars IF	1 1 0 0 1-0	43
Tyresö FF	1 1 0 0 2-0	95
Täby IS	1 1 0 0 2-1	93
Täfteå IK	1 1 0 0 2-0	97
Valbo FF	1 1 0 0 7-2	93
Värtans IK	1 0 0 1 0-4	98
Väsby IK	3 2 1 0 11-5	94, 98, 02
Västerås SK	1 1 0 0 1-0	98
Västra Frölunda	1 1 0 0 2-0	93
Älvsjö AIK	1 1 0 0 3-2	88
Åtvidabergs FF4	1 0 3 7-14	44, 68, 70, 73
Örebro SK	1 1 0 0 2-0	70
Örgryte IS	1 1 0 0 4-0	74
Östers IF	2 0 0 2 1-3	74, 84

Straffar räknas som oavgjort i tabellraden.
Förlängningens resultat är medräknat (seger i förlängningen räknas som seger i tabellraden)

kunde skilja lagen åt. Det blev dock bara omspel tre gånger av en final, 1943, AIK – IFK Norrköping, 1971/72, IFK Norrköping – Landskrona BoIS samt 1975/76, Landskrona BoIS - AIK. Första gången en final avgjordes med straffar var 1979/80, Malmö FF – IK Brage. Malmö vann med 7-6. Golden Goal avgjorde första gången en final 1991, när IFK Göteborg slog AIK med 3-2.

Det vanligaste är dock att finalerna har avgjorts under 90 minuter. Bara 15 finaler har gått till förlängning, av dessa har åtta avgjorts under förlängningen varav fyra på Golden Goal. Tre har gått till omspel och fyra har avgjorts på straffar.
Det är dock vanligare nu att finalerna inte avgörs under ordinarie tid, 6 av finalerna sedan 1991 har gått till förlängning, fyra av dessa har avgjorts på Golden Goal och två på straffar.

Dominerande lag

Malmö FF är Svenska cupens giganter; med 14 slutsegrar på 17 finaler är man ohotad i topp. Närmast är AIK som har sju titlar på 15 finaler. Sedan 1990 har det dock inte blivit någon titel för Malmö, bara en final 1996, då man förlorade mot just AIK. AIK är det lag som tydligast har satsat på cupen under de senaste åren. Åtta finaler av sjutton möjliga har det blivit sedan 1990, dock bara tre slutsegrar.

Framtiden för cupen

Förhoppningsvis kommer man att behålla nuvarande regler för cupen under många år. Där man spelar vanligt cupspel och finalen på en bestämd finalarena – där jag tycker att Råsunda fungerar bra. Det är bra att man bara har geografiska lottningar i de inledande kvalomgångarna. Regeln för vilket lag som skall ha hemmaplan är också bra. Det lag som senast hade borta får spela hemma. Har båda lagen spelat senaste matchen hemma eller båda haft bortamatch, är det lag som drogs först som får spela hemma (gäller i efter 16-delsfinalerna). Därmed har lag som Djurgården fått spela hemma mot Väsby och Sandviken. Vilket jag tror är bra för att öka intresset och därmed publiksiffrorna. Eftersom Sveriges platser i de europeiska cuperna har minskat är cupen viktig för lagen, som ofta har en ansträngd ekonomi. Därmed är det också många som satsar ordentligt på att vinna cupen – också bra för publikintresset. Jag hoppas att publiken även kommer på matcherna i cupens start, jag uppmanar alla att försöka gå på matcher med lokala lag när de spelar i cupen.

Djurgården i Cupen

Djurgården var med först i cupens andra upplaga, 1942. Det blev respass direkt mot div III-laget Verdandi från Eskilstuna. Djurgårdens första final var 1951 mot Malmö FF (förlust med 2-1). Även den andra och tredje finalen var mot Malmö FF, 1974/75; 0-1 respektive 1988/89; 0-3. Först i den fjärde finalen, 1989/90-turneringen, när division 1-laget BK Häcken stod för motståndet, blev det en slutseger (3-0) inför endast 3 357 på Råsunda. Sedan dröjde det till 2002 innan Djurgården nådde finalen, då AIK stod för motståndet. Djurgården hade tidigare just tagit hem första allsvenska guldet på 36 år och tog sin första dubbel efter ett Golden Goal inslaget av Lollo Chanko.

Som ett av Sveriges mest kända lag har supportrarna haft höga förhoppningar om framgång i cupen. Ofta har det dock varit lite si och så med inställningen från tränare och klubben, därmed är det inte alltid lätt att motivera spelarna. Detta har lett till blandade insatser och överraskande förluster, precis som för andra svenska toppklubbar. Nu på senare år har det uttalats som mål att Djurgården skall satsa på cupspelet, men det hindrar inte från att man kan gå på minor mot "sämre" lag, men mer sällan och man kan ofta se på resultaten att inställningen är bättre. Det är vanligt att DIF har avgjort matcherna i första halvlek när man möter lag från div 2-3. Det roliga med cupen tycker jag är att inställning ofta slår klass. Lag från lägre divisioner blir motiverade när de får möta lag från Allsvenskan och Superettan och får slå ur underläge. De har ju inget att förlora.

Djurgårdens motståndare

AIK är det lag som Djurgården har mött flest gånger i cupen, 10 gånger har det blivit. AIK har ett övertag med 5 segrar, men de två senaste mötena (final 2002 samt kvartsfinal 2003) har slutat med Djurgårdsseger. Malmö FF har varit svåra, sex möten har det blivit, varav tre finaler. De fyra första vann Malmö, men sedan har det vänt, både 2002 och 2003 vann Blåränderna med 4-0. Även IFK Göteborg har vi bara slagit två gånger på sex försök.

Dags för revansch?

Det finns några lag som Djurgården har haft extra svårt för i cuperna, även om en del var länge sedan. Brommapojkarna har vi mött två gånger, 1996 och 1999, och förlorat bägge gånger. Mot IK Brage, 1946 och 1980, och IF Öster, 1974 och 1984, har vi samma statistik. Åtvidaberg har också varit svåra i cupen, på fyra möten har det bara blivit en seger.
Hammarby har vi bara mött en gång, 1977, då blev det förlust med 5-4 efter förlängning. Mot Värtan IK 1998 spelade DIF ett av de värsta resultaten under de senaste åren. 4-0 blev förlusten på Hjorthagens IP i Djurgårdens första match. Tio gånger har Djurgården åkt ur i första omgången man har spelat.

Alla finaler i Svenska cupen

1941	Helsingborgs IF-IK Sleipner	Solna	3-1	10.763
1942	GAIS-IF Elfsborg	Solna	2-1	10.013
1943	AIK-IFK Norrköping	Solna	0-0	22.478
omspel	Norrköping-AIK	Norrköping	5-2	19.595
1944	Malmö FF-IFK Norrköping	Solna	4-3 (förl.)	35.087
1945	IFK Norrköping-Malmö FF	Solna	4-1	31.896
1946	Malmö FF-Åtvidabergs FF	Solna	3-0	15.173
1947	Malmö FF-AIK	Solna	3-2	26.705
1948	Råå IF-BK Kenty	Helsingborg	6-0	9.852
1949	AIK-Landskrona BoIS	Solna	1-0	14.718
1950	AIK-Helsingborgs IF	Solna	3-2	14.154
1951	Malmö FF-Djurgårdens IF	Solna	2-1	20.267
1952	Ingen turnering			
1953	Malmö FF-IFK Norrköping	Solna	3-2	20.339
1967	Malmö FF-IFK Norrköping	Norrköping	2-0	11.707
1968-69	IFK Norrköping-AIK	Solna	1-0	7.832
1969-70	Åtvidabergs FF-Sandvikens IF	Uppsala	2-0	3.110
1970-71	Åtvidabergs FF-Malmö FF	Malmö	3-2	7.500
1971-72	IFK Norrköping-L.BoIS	Norrköping	0-0	2.111
omspel	Landskrona-Norrköping	Landskrona	3-2 (förl.)	9.686
1972-73	Malmö FF-Åtvidabergs FF	Jönköping	7-0	6.016
1973-74	Malmö FF-Östers IF	Halmstad	2-0	4.227
1974-75	Malmö FF-Djurgårdens IF	Malmö	1-0	6.913
1975-76	Landskrona BoIS-AIK	Landskrona	1-1	3.340
omspel	AIK-Landskrona	Solna	3-0	1.715
1976-77	Östers IF-Hammarby IF	Stockholm	1-0	7.818
1977-78	Malmö FF-Kalmar FF	Bromölla	2-0 (förl.)	4.813
1978-79	IFK Göteborg-Åtvidabergs FF	Solna	6-1	9.457
1979-80	Malmö FF-IK Brage	Solna	7-6*	6.172
1980-81	Kalmar FF-IF Elfsborg	Solna	4-0	2.245
1981-82	IFK Göteborg-Östers IF	Solna	3-2	13.859
1982-83	IFK Göteborg-Hammarby IF	Solna	1-0 (förl.)	13.245
1983-84	Malmö FF-Landskrona BoIS	Helsingborg	1-0	7.810
1984-85	AIK-Östers IF	Solna	4-3*	4.833
1985-86	Malmö FF-IFK Göteborg	Solna	2-1	11.656
1986-87	Kalmar FF-GAIS	Solna	2-0	8.740
1987-88	IFK Norrköping-Örebro SK	Solna	3-1	5.046
1988-89	Malmö FF-Djurgårdens IF	Solna	3-0	7.526
1989-90	Djurgårdens IF-BK Häcken	Solna	3-0	3.357
1990-91	IFK Norrköping-Östers IF	Solna	4-1	1.858
1991	IFK Göteborg-AIK	Solna	3-2**	2.151
1992-93	Degerfors IF-L.BoIS	Göteborg	3-0	5.078
1993-94	IFK Norrköping-HIF	Göteborg	4-3**	4.021
1994-95	Halmstads BK-AIK	Göteborg	3-1	4.889
1995-96	AIK-Malmö FF	Göteborg	1-0**	2.745
1996-97	AIK-IF Elfsborg	Borås	2-1	9.472
1997-98	Örgryte IS-HIF	Göteborg	1-1	2.559
	Helsingborg-Örgryte	Helsingborg	4-1*	13.092
1998-99	AIK-IFK Göteborg	Solna	1-0	9.171
	Göteborg-AIK	Göteborg	0-0	13.853
1999-00	AIK-Örgryte	Stockholm	0-2	7.771
	Örgryte-AIK	Göteborg	0-1	5.013
2000-01	Elfsborg-AIK	Jönköping	10-9*	6.364
2002	Djurgården-AIK	Solna	1-0**	33.727
2003	Elfsborg-Assyriska	Solna	2-0	10.280

* avgjordes på straffar
** avgjordes på Golden Goal

Sviter och Rekord

Slutseger (lag + finalår)

Malmö FF	44 46 47 51 53 67 73 74 75 78 80 84 86 89
AIK	49 50 76 85 96 97 99
IFK Norrköping	43 45 69 88 91 94
IFK Göteborg	79 82 83 91
Djurgårdens IF	90 02
Helsingborgs IF	41 98
IF Elfsborg	01 03
Kalmar FF	81 87
Åtvidabergs FF	70 71
Degerfors IF	93
GAIS	42
Halmstads BK	95
Landskrona BoIS	72
Råå IF	48
Örgryte IS	00
Östers IF	77

Andraplatser

AIK	43 47 69 91 95 00 01 02
IFK Norrköping	44 53 67 82
Landskrona BoIS	49 76 84 93
Östers IF	74 82 85 91
Djurgårdens IF	51 75 89
IF Elfsborg	42 81 97
Malmö FF	45 71 96
Åtvidabergs FF	46 73 79
Hammarby IF	77 83
Helsingborgs IF	50 94
IFK Göteborg	86 99
Assyriska Föreningen	03
BK Häcken	90
BK Kenty	48
GAIS	87
IK Brage	80
IK Sleipner	41
Kalmar FF	78
Sandvikens IF	70
Örebro	88
Örgryte IS	98

Största seger
1:a omg: 1979-05-08 IF Verdandi (III) – IFK Hallsberg (IV) 19-0
3:e omg: 1996-01-21 IF Elfsborg (I) – Varbergs BoIS (III) 19-0 (i Växjö)

Publikrekord finaler
1944-10-01, Malmö – IFK Norrköping 4-3 efter förlängning (3-3) 35 087 (Råsunda)
2002-11-09, AIK – Djurgårdens IF 0-1 efter Golden Goal 33 727 (Råsunda)
1945-08-26, IFK Norrköping – Malmö FF 4-1 32 248 (Råsunda)

Bästa publik i icke final
1941-08-17 Kvartsfinal AIK – IK Brage 0-5 16 355 (Råsunda)
1976-10-30 1:a omg IFK Göteborg (I) – Halmstads BK 4-2 15 569 (Ullevi)

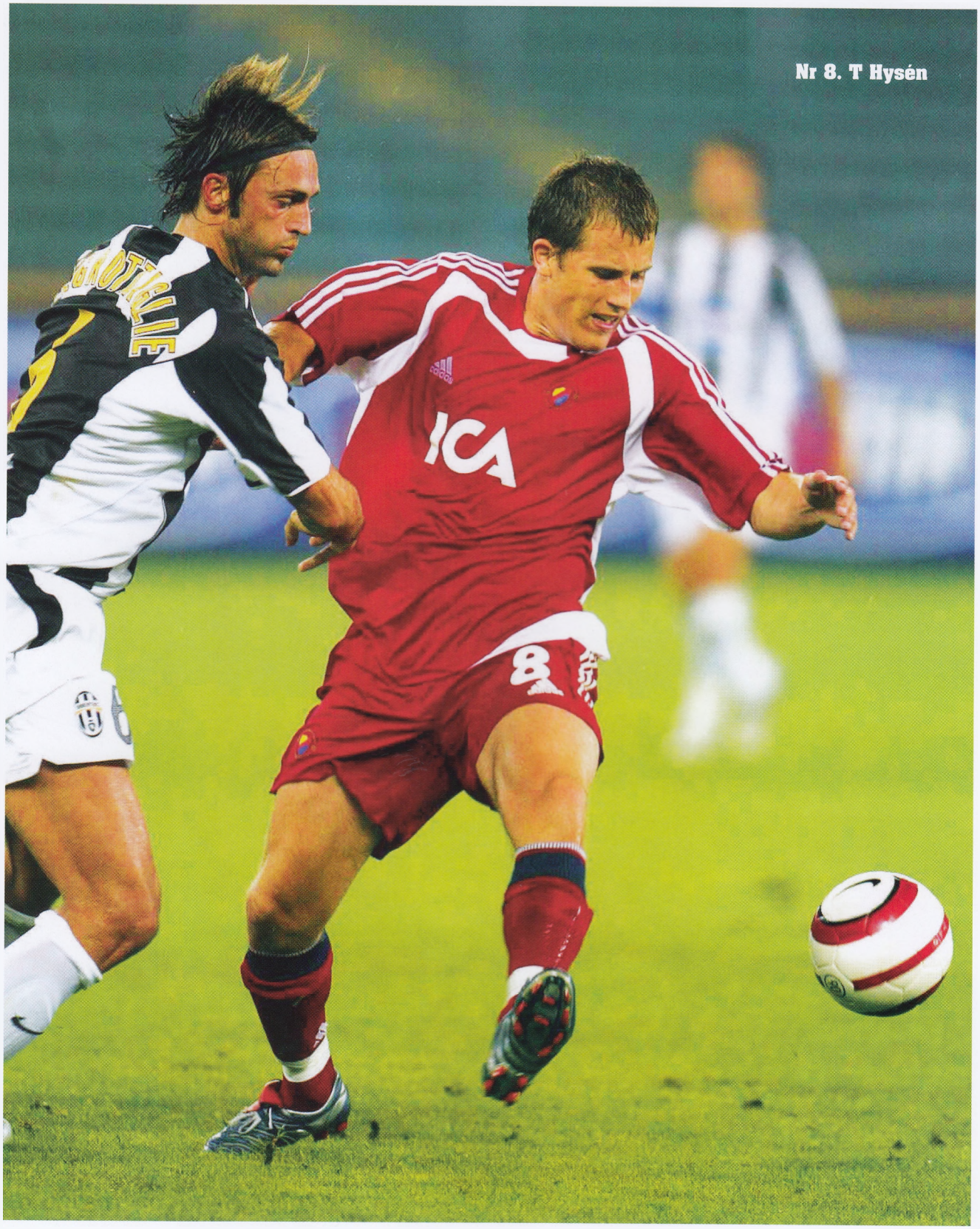

Nr 8. T Hysén

ICA Supermarket
Bergshamra

ICA Supermarket
Ektorp

ICA nära
Flamman

ICA
KVANTUM
BEA Bvedmyra

ICA nära
Näsbydal

ICA Supermarket
Kragsta

ICA nära
Karlaplan

ICA Supermarket
Rimbo

ICA Supermarket
Årsta

ICA Supermarket
Larsberg

ICA Supermarket
Mörby Centrum

ICA Supermarket
Rösjöhallen

ICA Supermarket
Tappström

ICA Supermarket
Sätuna

ICA Supermarket
Sätra

ICA Blidö

ICA
BROTTBYHALLEN

MAXI
ICA STORMARKNAD

ICA Supermarket
Västerhaninge

ICA nära
Skånsta

CLOETTA FAZER

Carlsberg

Cerealia
Foods

ICA
KVANTUM
Flygfyren

GEVALIA

scan

Rexona

ICA
BOMBEN
HÖKARÄNGEN

AXA

ZOÉGAS

SJÖBODEN
ALLT I FISK

ICA
GLOBEN

ICA
Stop

OLW

BUKO

Babs
ingår i FöreningsSparbanken

Ekdahl

Erneholm & Haskel AB
www.erneholmhaskel.se

grafina ab
etikettexperten.com

TWINLAB

BMG
SWEDEN

Valör
Repro AB

LeasePlan

MALMÖ AVIATION

MEKA

CityMail

Nils Hedström
Byggnads AB

VIASAT
Somliga har det. Andra inte.

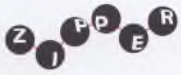
ZIPPER

Temokuvert
08-54 54 13 80

data
communication

TRAV®FORUM KB

THERNLUNDS

Nordea

JÄRNVÄGSRESTAURANGEN
ÖSTRA STATION

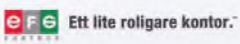
efe
Ett lite roligare kontor.

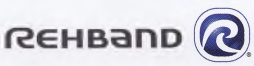
REHBAND

www.dagensbrott.se

onninen

QVALITET

Ide
Media
www.idmedia.nu

Vivo
DagLivs

NETWORK
STORES
~Vi sätter vinst~

Din revisor
MÅRTENSSON
REVISIONSBYRÅ AB

Olle Lind Golv AB

DRÖMMOTSTÅNDARE

1. Brasilien

Detta är drömmotståndaren nummer 1 alla kategorier. Alla dessa stjärnor som representerat Brasilien ger oss gåshud. En anledning till första platsen är att detta är en motståndare vi bara kan drömma om lagen nedan kan vi faktisk få möta.

2. Milan

Milan tar efter Djurgården och tunnar ut ränderna på sitt klassiska hemmaställ.
Vi vill gärna se Djurgården på Giuseppe Meazza stadion.

3. Celtic

Trots att Henrik Larsson lämnat Celtic så skulle det vara kul med ett möte på Celtic Park. Vi är övertygade att de 5000 djurgårdarna på plats skulle kunna göra sig hörda. Man kan säga att det är ett mini-derby eftersom Celtic spelar i grönvitt.

4. Manchester United

Djurgården har mött Manchester United tidigare och man gick inte mållös av planen i dubbelmötet 1964/65. Förlust blev det dock med totalt 7-2 och vi ser fram emot revansch.

5. Schalke 04

Vem skulle inte vilja besöka Gelsenkirchen och den nya drömarenan där senaste Champions League finalen spelades. Många Djurgårdare hade bokat biljetter till årets final, men tyvärr åkte Blåränderna ut mot Partizan Belgrad.

6. Atletico Madrid

Storebror I Stockholm vill möta nuvarande lillebror i Madrid. Vicente Calderón som tar 57500 åskådare är värd ett besök av tusentals Blåränder.

7. Benfica

EM-arenan Estádio da Luz är klassiska Benficas hemmaplan. Otrolig arena i centrala Lissabon och Portugal är ett trevligt land. Vi kanske möter dem redan i Uefacupen 2004 eller spelar vi en finare turnering?

8. Dynamo Kiev

Arenor som tar över 80000 åskådare måste upplevas och en resa i österled får inte underskattas.

9. Feyernoord

DIF-Feyenoord i Uefacupen i slutet på 70-taet lockade endast 1737 åskådare.
I drömmötet på De Kuip blir det över 50000?

10. AEK Athen

Det är nästan som att möta AIK.

Alla har vi våra favoritlag runt om i världen. Här har Djurgårdaren gjort en lista på drömmotståndare. Självklart finns arenorna med i vissa motiveringar, men får man välja så spelar vi på Stadion.

Har du invändningar? Mejla då din lista med motiveringar till oss så kanske just din lista kommer med nästa nummer av Djurgårdaren.

BÄSTA ARENOR

1. Stockholms Stadion

Förklaring och motivering är egentligen onödig. Trevligare arena får man leta efter även om sikten inte är den bästa från alla platser så är det alltid en upplevelse att få besöka Stadion. Promenaden från någon pub eller park på Östermalm känns betydligt lättare än att åka rulltrappa upp från T-bana Solna Centrum och besöka Råsunda. Eller?

2. Idrottsparken *(Norrköping)*

Perfekt arena för fotboll. Det enda man saknar är att alla läktarna är ihopbyggda och att kortsidorna saknar tak, men denna arena på Östermalms IP skulle passa Djurgården perfekt.

3. Domnarvsvallen

IK Brages hemmaarena. Här gjorde Stefan Rehn comeback i den blåblårandiga tröjan den 1 juli 2000 kl. 15.00. Synd att Pierre Gallo missade straffen i slutet av matchen.

4. Kopparvallen

En vackert belägen arena med mycket tradition och historia. Vid återinvigningen sommaren 2000 vann Djurgården i soligt och varmt väder med 5-1 mot nuvarande samarbetsklubben Åtvidabergs IF. Det började kännas som att Allsvenskan inte var så långt borta.

5. Olympia

Om publiken hade varit lika högljudd som djurgårdspubliken skull det kunna bli bra tryck på Olympia. Men nu är Helsingborgspubliken ganska tyst av sig men arenan håller hög klass. Man väntar dock på att kortsides läktarna skall hålla lika hög standard som långsidorna och liksom i Norrköping byggas ihop. Tog pengarna slut?

6. Söderstadion

Ofta tjatas det om vilket bra tryck det är på Söderstadion, men vilket lag som helst skulle kunna skapa tryck på den arenan. Taket har en bra utformning på långsidorna men kortsidorna kan man riva och bygga nytt. Den nya utbyggnaden mot Nynäsvägen var inte nödvändig och känns lite vinglig.

7. Råsunda

Djurgården Fotbolls nuvarande arena men inte känns det som en hemmaarena inte. 114 33 är rätt postnummer. Det finns dock fördelar även med Råsunda. Man ser väldigt bra och Djurgårdens resultat de senaste åren kan vi inte klaga på.

8. Idrottsparken (Sundsvall)

Nybyggd och fin arena men den saknar känsla. Kontorsdelen är det lite Söderstadionvarning på. Dessutom numera konstgräs…

9. Landskrona IP

Det är lååångt att åka bil eller buss till Landskrona, men det är alltid lika trevligt att komma fram. Sveriges näst bästa gräsmatta och trevlig inramning. Runt arenan finns säkert hundra gräsplaner till så man förstår att Landskrona kan producera egna talanger.

10. Kristinebergs IP

Charmig Idrottsplats som är gemytlig. Många sköna mål har gjorts här och vem glömmer James Charnleys mål mot BP i ösregnet 21 juni 1993 eller hyllningen till Steve Galloway när han spelade i Umeå.
En fråga som man måste ställa sig: är det bättre att vinna matcher och göra massor av mål i Superettan/division 1 eller förlora och ha ångest i Allsvenskan? Det kändes i alla fall så under delar av Djurgårdens 1990-tal. En ljuspunkt var faktiskt våra målrika matcher på Kristineberg!

** I Djurgårdaren kan du lista dina favoriter.*
Gör gärna en tio-i-topp-lista med korta motiveringar och skicka till oss dif.fotboll@dif.se så kommer den med i nästa nummer av medlemstidningen Djurgårdaren.

Djurgårdaren Listar

Nr 77. A Barsom

SKYTTEKUNGARNA

2003	Allsvenskan	**Kim Källström**	14 mål
2002	Allsvenskan	**Kim Källström**	12 mål

"Ett magiskt år för alla Djurgårdare. Vi visste att Kim var bra men inte så här bra. Säsongen fick en fantastisk start borta mot Malmö FF i premiären. Kim tryckte in 2-0 efter 55 minuter, i en match som slutade 2-1 till de blivande svenska mästarna."

2001	Allsvenskan	**Jones Kusi-Asare**	7 mål

"Hur många mål hade inte doktor Jones kunnat göra om han valt att stanna i Djurgården."

2000	Superettan	**Samuel Wowoah**	11 mål
1999	Allsvenskan	**Sharbel Tuoma**	8 mål
1998	Division I Norra	**Fredrik Dahlström**	16 mål

"Stabil målskytt i division I, hade det lite tyngre i Allsvenskan."

1997	Division I Norra	**Fredrik Dahlström**	14 mål
1996	Allsvenskan	**Zoran Stojcevski/Fredrik Dahlström**	5 mål
1995	Allsvenskan	**Bosse Andersson**	11 mål
1994	Division I Norra	**Bosse Andersson**	24 mål

"Har Djurgården haft ett vassare anfallspar? Novakovic och Andersson gjorde tillsammans 43 mål under säsongen. När får vi se en djurgårdsspelare göra 24 mål igen, Amoah säsongen 2006?"

1993	Division I Norra	**Nebosja Novakovic**	19 mål
1992	Allsvenskan	**Jens Fjellström**	7 mål
1991	Allsvenskan	**Krister Nordin**	6 mål
1990	Allsvenskan	**Peter Skoog/Niklas Karlström**	8 mål
1989	Allsvenskan	**Peter Skoog**	5 mål
1988	Allsvenskan	**Steve Galloway**	10 mål

"I detta nummer av Djurgårdaren kan du läsa mer om vår forne hjälte."

1987	Division I Norra	**Stefan Rehn**	15 mål

"Skytteligasegern delades detta år mellan Stefan Rehn i Djurgården och Kjell Jonevret i Brommapojkarna. Vem kunde ana att dessa båda skulle återförenas 2004 som tränare för vårt lag."

1986	Allsvenskan	**Stefan Rehn**	6 mål
1985	Division II Norra	**Glenn Myrthil**	14 mål

"Den mytomspunna säsongen med Myrthil/Sheringham på topp. Myrthil gör fortfarande mål för Djurgården men numera på Stockholms grusplaner i veteranlaget.".

1984	Division II Norra	**Glenn Myrthil**	10 mål

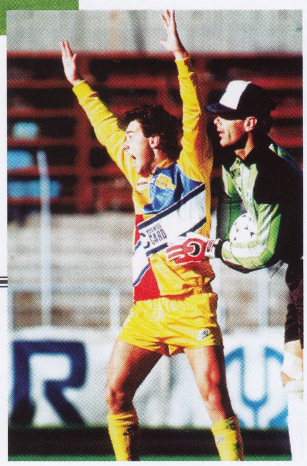

SOUVENIRER

1. Hemma matchtröja

Många var kritiska till den nya matchtröjan när den kom i våras, men den växer och vi kan bara konstatera att den är mycket snygg.

2. Sängkläder

Många efterfrågade denna produkt för några år sedan och nu finns det sängkläder åt alla som vill sova gott.

3. Munkjacka

Nu när hösten närmar sig är munkjackan ett måste.

4. Keps

Oavsett väderlek så är keps något man kan använda.

5. Damtopp

Populär bland alla tjejer och retrodesignen är mycket lyckad.

6. String

Storsäljare!

7. T-Shirt - Röd

Stilren T-shirt som sticker ut.

8. Linné

Funkar lika bra på vintern som på sommaren även om man får använda den inomhus.

9. Solskärm

Används av gammal som ung.

10. T-Shirt - Stockholm

Vi é från Stockholm…

Alla har vi våra favoritkläder och när en ny djurgårdsprodukt lanseras är vi genast där och köper. Vi försöker här lista några av alla de produkter som finns på lager. Priser med mera hittar du på www.dif.se.

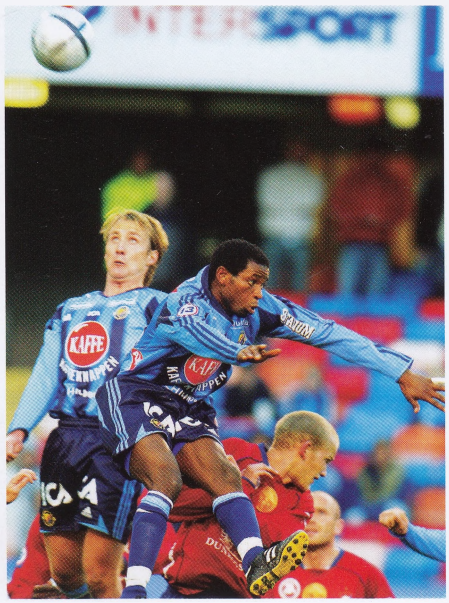

2004–05–18 (Råsunda)
DJURGÅRDENS IF – IFK GÖTEBORG 1–2 (0–2)
Mål Djurgården: Johansson
Djurgården hade det tungt i den första halvleken på Råsunda inför drygt 15000 åskådare. Det var inte mycket som stämde och man vek ner sig i närkamperna. Göteborg gjorde två mål och i halvtid laddade Djurgården om batterierna och kom in som ett nytt lag. Djurgårdsspelarna kämpade och slet för varandra, men av de totalt 16 avsluten på matchen träffade man bara mål två gånger och lyckades överlista Bengt Andersson i Göteborgsmålet en gång. Bättre skärpa från start krävs för att få med sig poäng i Allsvenskan.

Djurgårdens laguppställning:
Isaksson (46, Wahlström)
Concha – Kuivasto – Karlsson – Stenman
Arneng – Bergtoft (71, Bapupa) – Johansson
Stefanidis – den Ouden (46, Makondele) – Hysén

2004–05–21 (Stadion) Svenska Cupen omgång 3
DJURGÅRDENS IF – HELSINGBORGS IF 3–1 (3–1)
Mål Djurgården: Arneng, Johansson, Hysén
Över 4000 kom till Stadion för att se cupmatchen mot Helsingborgs IF. En mycket bra publiksiffra för att vara cupen. Djurgården bjöd på ett trevligt spel och tog ledningen redan efter tre minuter. Helsingborg kvitterade, men ingen kunde stoppa Adde Johansson & co denna match. Inställningen från djurgårdarnas sida var mycket bra och det fantasifulla spelet från i fjol var tillbaka. Kanske var det en form av ”Stadioneffekten” vi såg.

Djurgårdens laguppställning:
Wahlström
Concha– Kuivasto – Karlsson – Stenman
Arneng – Barsom – Johansson
Stefanidis (79, Bapupa) – Makondele – Hysén

2004–05–24 (Råsunda)
DJURGÅRDENS IF – ÖRGRYTE IS 2–1 (0–0)
Mål Djurgården: Sjölund, Stefanidis
Sista matchen innan EM-uppehållet var spännande. Blåränderna bjöd på bra spel återigen, men det var Örgryte som gjorde det första målet i den 54:e minuten. Men Djurgården jobbade sig baka och utdelningen kom. Sjölund och Stefanidis såg till att vända matchen och det 8711 på Råsunda kunde jubla över tre viktiga poäng. Örgrytes utlänska spelare som de hoppas mycket på, Boyd Mwila och Paulinho Guará fick inte ut mycket av sitt spel, medan Djurgården visade klass i avsluten.

Djurgårdens laguppställning:
Wahlström
Concha– Kuivasto – Karlsson – Stenman
Arneng (79, Bapupa) – Barsom – Johansson
Stefanidis – Makondele – Sjölund

2004–07–02 (Stadion) Svenska Cupen omgång 4
DJURGÅRDENS IF – GIF SUNDSVALL 3–2 (1–2)
Mål Djurgården: Arneng, Makondele, den Ouden
Djurgårdens problem att hålla nollan visade sig återigen när Djurgården var tillbaka på Stadion för andra gången den här säsongen. 1-0 till Sundsvall fick de 3520 på läktarna att tappa hakan i den 14 minuten. Djurgården kvitterade innan Sundsvall återigen tog ledningen innan halvtid. Efter halvtid kämpade sig Djurgården tillbaka in i matchen och under tre lyckosamma minuter vände laget på matchen och sedan släppte man inte 3-2 och avancemang i cupen gladde alla på ett soldränkt Stadion.

Djurgårdens laguppställning:
Wahlström
Concha– Kuivasto – Karlsson – Stenman
Arneng – Makondele – Johansson
Stefanidis (85, Aziz) – den Ouden – Hysén (87, Amoah)

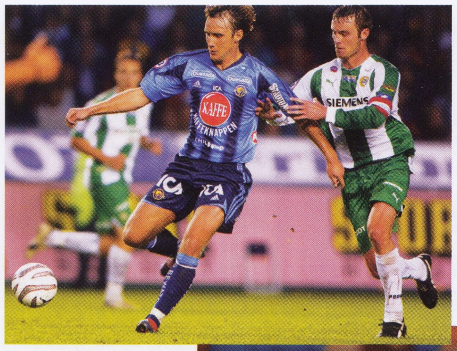

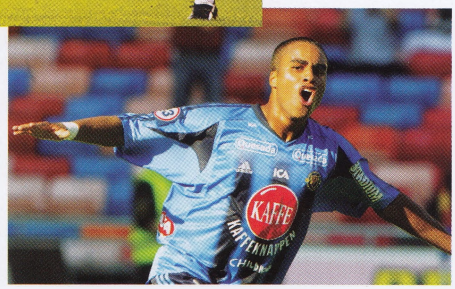

2004–07–07 (Örjansvall)

HALMSTADS BK – DJURGÅRDENS IF 2–2 (0–2)

Mål Djurgården: självmål, den Ouden

Sommarmatch i Halmstad lockade storpublik. De fick se lagen äga varsin halvlek. Djurgården trummade på i den första och ledde med välförtjänta 2-0. Geert den Ouden låg bakom båda målen. I andra halvlek var avståndet mellan lagdelarna alldeles för stort och avvaktande spel gjorde att Halmstad kom in i matchen. I matchens 95:e minut kom kvitteringen till 2-2. Tommy Jönsson nickade i en frispark som var otagbart för Dembo Tourray som var tillbaka efter en tid i Vålerenga. Var domare Martin Ingvarsson hittade tilläggstiden är en gåta än idag, men Djurgården borde klart av att hålla 2-0-ledningen.

Djurgårdens laguppställning:

Dembo
Concha – Kuivasto – Karlsson – Stenman
Arneng – Johannesson (70, Aziz) – Johansson
Makondele (65, Bapupa) – den Ouden (86, Sjölund) – Hysén

2004–07–14 (Råsunda)

DJURGÅRDENS IF – MALMÖ FF 0–2 (0–1)

Djurgården tog emot guldfavoriten Malmö på Råsunda inför 13380 åskådare. Malmö höll ihop laget bra och kunde göra 1-0 i den 11:e minuten. Sedan var det tungt för Djurgården som fick arbeta i uppförsbacke. Afonso kunde punktera matchen med 12 minuter kvar då han drog på ett skott från distans som var otagbart för Oskar Wahlström som fick ersätta skadade Dembo i den andra halvleken. Djurgårdens hade tio hörnor under matchen och ingen av dem kändes farlig så det är bara att börja träna extra på fasta situationer.

Djurgårdens laguppställning:

Dembo (64, Wahlström)
Concha – Kuivasto – Karlsson – Stenman
Arneng – Johannesson – Makondele (46, Barsom)
Stefanidis – den Ouden (70, Amoah) – Hysén

2004–07–09 (Råsunda)

HAMMARBY IF – DJURGÅRDENS IF 3–0 (2–0)

Inget snack om saken, Hammarby kontrollerade matchen från start. Visst hade Djurgården målchanser, men det var någonting som saknades denna afton. Tomas Backman debuterade i Djurgården när han hoppade in i halvtid efter det att Markus Karlsson fått hjärnskakning. Detta var Djurgårdens första förlust mot Hammarby sedan oktober 1999.

Djurgårdens laguppställning:

Dembo
Storm – Kuivasto – Karlsson (46, Backman) – Stenman
Arneng – Barsom (68, Bapupa) – Johansson
Stefanidis (46, Makondele) – den Ouden – Hysén

2004–07–24 (Råsunda)

DJURGÅRDENS IF – ÖREBRO SK 5–1 (2–1)

Mål Djurgården: Självmål, Arneng, den Ouden, Hysén, Amoah

Synd att bara 7701 åskådare kom till Råsunda denna afton. Djurgården ångade på i 90 minuter och ett håglöst Örebro kan vara glada att det bara blev 5-1 till blåränderna. Djurgården mot en storspelande Alvbåge i Örebromålet blev det till slut. Den gladaste målskytten på Råsunda var självklart Patrick Amoah som var med från start för första gången i A-laget. Detta var Kjell Jonevrets första match efter det att han tog över efter Zoran Lukic. Smakstart för Jonevret och Rehn.

Djurgårdens laguppställning:

Dembo
Concha – Kuivasto – Storm – Stenman
Arneng – Johannesson (70, Bapupa) – Johansson
Amoah – den Ouden – Hysén (76, Makondele)

2004–07–31 (Fredriksskans IP)

KALMAR FF – DJURGÅRDENS IF 1–1 (1–0)

Mål Djurgården: Bapupa

Regnet strilade ner under stora delar av matchen och de tillresta djurgårdarna på Fredriksskans gjorde vad de kunde för att ge stöd till spelarna. Kalmar skapade väl fler chanser än Djurgården och Dembo höll DIF kvar i matchen genom storspel i målet. Djurgården lyckades kvittera i den andra halvleken genom mål av Bapupa på frisparksinlägg från Hysén. Djurgården saknade kantspel, men tankarna kanske var på den kommande kvalmatchen mot FBK Kaunas i Champions League.

Djurgårdens laguppställning:

Dembo
Concha – Kuivasto – Storm – Stenman
Arneng – Johansson – Bapupa (Dovicovic, 87)
Makondele (Amoah, 69) – den Ouden (Barsom, 69) – Hysén

INTERVJU MED MÅNADENS JÄRNKANIN, MIKAELA SJÖGRENEN

Du bor ju i Solna - hur kommer det sig att det blev Djurgården och inte något annat lag?
- Min pappa var djurgårdare och han satte in en annons när jag föddes där det stod: ”Född idag en djurgårdare med behag”, så man kan väl säga att jag är född Djurgårdare .

Tror du att Djurgården kommer att vinna Allsvenskan i år?
- Jag hoppas det i alla fall, men det kommer nog att bli svårt när Källström är borta.

Vilket lag blir svårast?
- Malmö FF och Hammarby IF

Brukar du gå på DIF-matcher - har du rentav säsongsbiljett?
- Ja, jag brukar gå på DIF-matcherna.

Vilket är ditt favoritlag och din favoritspelare utomlands?
- Real Madrid och David Beckham och Kim Källström

Vem är din favoritspelare i Djurgården?
- Nu när Kim Källström spelar i Frankrike så är det Geert den Ouden.

Vad tycker du om maskoten Järnkaninen?
- Den är rolig och är min favorit.

Vad tycker du om att DIF spelar på Råsunda?
- Inte så kul, men det blir nära för mig att gå ner på matcherna, så det är en fördel för mig.

Vad tycker du om den nya matchtröjan?
- Jag tycker att den är jättefin.

Vilket är ditt roligaste minne (i DIF-sammanhang?)
- I vår klass fick vi göra ett studiebesök i en dag, så mamma ringde till Djurgården och så fick jag göra ett studiebesök på Djurgårdens Kansli och vara med och titta på en träning och så fick jag allas autografer på min DIF-tröja! Det var en oförglömlig dag!

Brukar du läsa medlemstidningen - vad tycker du om den?
- Ja, det brukar jag . Den är jättebra. Jag brukar läsa den flera gånger.

Har du varit med ute på DIF-dagen på Kaknäs någon gång? Vad tyckte du om det?
- Ja, jag har varit där två gånger. Första gången jag var där så var jag två år, andra gången var när jag var 11 år. Det var ganska mycket folk så det blev lite rörigt. Men det var jättekul!

Av Niklas Schulman

1.

2.

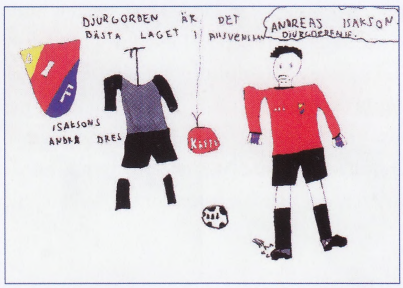

3.

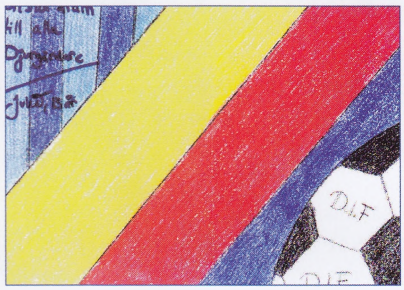

Vi blir jätte glada när vi får in teckningar till kansliet.
Vi publicerar som många vi kan. Fortsätt skicka in!

1. Preben Röse/Sporre, 5 år
2. Christopher Lindeberg
3. Juha, 13 år

Madde, som skickade in detta foto för signering 2003:
Vänligen hör av dig eftersom vi saknar din adress.

Ni som vill ha autografer för skriva in till kansliet.
Bifoga ett svarskuvert med adress och frimärke.
Vi svarar så fort vi hinner, i regel tar det ungefär två veckor.

DJURGÅRDENS IF KONSTÅKNING
c/o Marie Olsson
Rönnbärsvägen 9
138 35 Älta
Fax: 08-773 17 03

DJURGÅRDENS IF BOULE
c/o Björklund
Grafikvägen 3
121 43 Johanneshov

DJURGÅRDENS IF ISHOCKEYFÖRENING
Hammarby Kajväg 16, 5tr
120 07 Stockholm
Tel: 08-556 108 00
Fax: 08-556 108 01
www.difhockey.se

DJURGÅRDENS IF BROTTNING
Bengt Frid
Hornsgatan 144
117 28 Stockholm
www.timena.com/difbrottning

DJURGÅRDENS IF ALPINFÖRENING
Lars Hedberg 070-662 64 63
www.difslalom.donab.com

DJURGÅRDENS IF CYKEL
c/o Bengt Baldersten
Lavvägen 5
184 70 Åkersberga
www.dif.se/cykel

DJURGÅRDENS IF BOWLING
Peter Alm
Lammholmsbacken 81
127 49 Skärholmen
Tel: 08-740 44 34
www.difbowling.com

DJURGÅRDENS IF DAMFOTBOLL
Box 39007
100 54 Stockholm
www.difdam.nu

DJURGÅRDENS IF SUPPORTERS CLUB
Box 1345
181 25 Lidingö
Tel: 08-765 50 38
www.dsclub.nu

DJURGÅRDENS IF BORDTENNIS
Mats Hagberg
Mäster Henriks Allé 7 B
192 74 Sollentuna
www.difbordtennis.com

DJURGÅRDENS IF FÄKTNING
Box 39036
115 42 Stockholm
Tel: 08-664 14 64
www.dif-ff.org

DJURGÅRDENS IF UNGDOMSFOTBOLL
Klocktornet Stadion
114 33 Stockholm
Tel. 08-545 158 04

DJURGÅRDENS IF HANDBOLL
c/o Hasse Thor
Skidbacksvägen 4
133 36 Saltsjöbaden
Tel: 08-724 94 56
http://difhf.nu

DJURGÅRDENS IF GOLF
Orresta Gård
725 96 Västerås
Tel: 0171-44 32 12
www.djurgardensgolf.se

DJURGÅRDENS IF INNEBANDY
http://difinnebandy.net/
malin@difinnebandy.net

DJURGÅRDENS IF BOXNING
N:a Agnegatan 36
112 29 Stockholm
Tel: 08-650 10 92
www.dif.se/boxning

DJURGÅRDENS IF HANDIKAPPFOTBOLL
c/o Rolf Odenheim
Mosstorpsvägen 6 A
183 30 Täby
www.sportnik.com/start.php3?team&tid=17962

DJURGÅRDENS IF BANDY
Box 370
184 24 Åkersberga
Bert Niska 070-302 17 97
Kalle Innala 08-540 658 44
www.difbandy.net

MEDLEMSAVGIFTER - DJURGÅRDENS IF FOTBOLL

Vuxna.....300 kr
Pensionär.....150 kr
Ungdom under 18 år.....150 kr
Ungdom under 14 år.....150 kr (*Då igår även medlemskap i juniorklubben Järnkaninerna*)
Familj boende på samma adress.....500 kr
Ständig medlem.....5000 kr

Bli medlem i Djurgårdens IF Fotboll. Betala in medlemsavgiften på **postgironummer 549 21-2**.
Använd inbetalningskort där du fyller i namn, adress och personnummer. Märk talongen "*medlem 2004*"

*Som medlem får du medlemstidningen **Djurgårdaren** hemskickad. I den hittar du intressant läsning om Djurgårdens IF*

VÄLKOMMEN TILL DIF-DAGEN I SEPTEMBER

Även i år kan DIF Ungdom presentera DIF-dagen där vi välkomnar alla djurgårdare ut till träningsanläggningen vid Kaknästornet. För varje år som går så blir denna dag alltmer populär och välbesökt och vi från DIF Ungdom försöker varje år att utveckla denna dag så att alla ska ha trevligt.

Lördag 4 september är det dags för en heldag med Djurgården så planera in det datumet redan nu. Från klockan 9.30 fram till 16.00 är alla djurgårdare välkomna till idyllen på Kaknäs. Vi kommer att ha ungdomsmatcher under dagen samt en hel del saker att sysselsätta sig med såsom olika fotbollsaktiviteter, fiskdamm, tipspromenad, lotterier och som avslutning kommer A-laget att spela en internmatch.

Självklart kommer vi att ha försäljning av korv, läsk, godis och andra saker man kan tänkas bli sugen på under dagen. Allt överskott som denna dag ger tillfaller DIF Ungdom och det är välbehövliga pengar i den ständigt växande verksamheten. Vi kommer även ha alla våra populära souvenirer till försäljning samt att Järnkaninen kommer att vara på plats under dagen och så kan det nog bli en och annan överraskning också.

Djurgårdens IF hoppas att alla djurgårdare kommer ut till Kaknäs denna dag och umgås med andra Djurgårdare.

DJURGÅRDENS IF FOTBOLL
18
D.I.F.
91
STOCKHOLMS STOLTHET

B-PORTO BETALT

JUST ANNONSBYRÅ

Och hur tror du butiken mittemellan klarar sig?

Två och en halv mil till Västerås. En och en halv till Eskilstuna. De ca 2 000 som bor i Kvicksund hittar många matvarubutiker i flera riktningar.

– Att få Kvicksundsborna att handla på hemmaplan är en tuff uppgift, berättar ICA-handlaren Joachim Stålbrand som har sin ICA Nära precis vid bron som förenar de två landskapen Sörmland och Västmanland.

Det finns en sanning som gäller överallt, så ock i Kvicksund; att den som vill ha butiken kvar på orten också måste vara kund i den ibland.

– Visst har jag många trogna kunder som köper det mesta här hos mig. Men det är också vanligt att folk storhandlar i de större butikerna i städerna och sen kompletterar i min butik.

Så är det. Och i den verkligheten jobbar Joachim Stålbrand, och många andra mindre ICA-handlare runt om i landet.

– Här ska man kunna fylla kundvagnen för hela veckan eller bara titta förbi när mjölken tar slut. Dessutom har folk ont om tid, vilket vi också anpassar oss till på olika sätt.

Joachim Stålbrand och hans anställda driver faktiskt en hel liten servicestation med mat, bensin, post och spelservice. Men han har ytterligare ett ess i rockärmen.

– Vi konkurrerar framför allt med vårt sätt att vara. Joachim Stålbrand har gjort flera kundundersökningar och varje gång blir resultatet detsamma – personalen får högsta betyg!

En butik med ett av Sveriges starkaste varumärken, kanonpersonal och en mycket seriös egen företagare, Joachim. I Kvicksund känns det långt till både Eskilstuna och Västerås.

ICA

Mer om ICA-idén hittar du på www.ica.se/forbundet